

PROTOCOL TOETSEN EN BEOORDELEN
VOOR DE OPERATIONELE MONITORING EN
TOESTAND- EN TRENDMONITORING

WERKGROEP MIR

24 augustus 2007
110305/OF7/1Q3/000373/MR

Colofon

Auteur:	R. Torenbeek
Productie:	ARCADIS
In opdracht van:	RIZA
Referentie:	Werkgroep MIR, 2007
Status:	Eindconcept

Inhoud

1	Inleiding	4
1.1	Aanleiding	4
1.2	Doel	4
1.3	Uitgangspunten en afbakening	5
1.4	Status	5
2	Raamwerk	7
2.1	Inleiding	7
2.2	Definities en begrippen	7
2.3	Overzicht parameters en kwaliteitselementen	10
2.4	Normen en maatlatten	12
2.5	Gegevens	14
2.6	Stroomschema	15
3	Beoordelen en toetsen van chemische stoffen	17
3.1	Inleiding	17
3.2	Omzetten van waarden onder de rapportagegrens	17
3.3	Aggregeren	18
3.4	Toetsen en beoordelen	19
4	Beoordelen en toetsen biologische kwaliteitselementen	20
4.1	Inleiding	20
4.2	Fytoplankton	22
4.3	Overige waterflora	23
4.4	Macrofauna	25
4.5	Vis	28
5	Integreren	29
5.1	Inleiding	29
5.2	Integratie per groep parameters of kwaliteitselementen	29
5.3	Integratie tot Ecologische status of – Potentieel	30
5.4	Integratie tot eindoordeel	32
Bijlage 1	Literatuur	33
Bijlage 2	Conclusies workshops	35
Bijlage 3	Overzicht chemische stoffen en normen	37
Bijlage 4	Achtergrondinformatie maatlatten	49
Bijlage 5	Aanbevelingen voor meetgegevens buiten de officiële monitoringsprogramma's	60

HOOFDSTUK 1

Inleiding

1.1

AANLEIDING

Vanuit de Kaderrichtlijn Water (KRW) gelden voor alle oppervlaktewateren kwaliteitsdoelstellingen. Normen voor de prioritare stoffen (chemische toestand) zijn op Europees niveau vastgesteld. Ecologische doelen, waaronder naast biologische kwaliteitselementen ook overige relevante stoffen vallen, zijn of worden in Nederland op nationaal of regionaal niveau vastgesteld. Om te kunnen beoordelen in hoeverre aan deze doelstellingen wordt voldaan is het noodzakelijk om de waterlichamen te monitoren. Volgens de KRW zijn er drie soorten monitoring:

- § Toestand- en Trendmonitoring;
- § Operationele monitoring;
- § Monitoring voor nader onderzoek.

Voor een beschrijving van deze drie soorten monitoring wordt verwezen naar de tekst van de Kaderrichtlijn Water, bijlage V, paragraaf 1.3.

Om de status van waterlichamen vast te stellen worden de resultaten van zowel Toestand- en Trendmonitoring als Operationele monitoring gebruikt bij de beoordeling. Daarnaast worden de resultaten van de Operationele monitoring gebruikt om het effect van uitgevoerde maatregelen te onderzoeken.

Het monitoren bestaat uit het meten van parameters: fysisch-chemische, hydromorfologische en biologische parameters. De resultaten van de monitoring dienen aan de gedefinieerde normen en maatlaten getoetst te worden en aan de Europese Commissie gerapporteerd te worden. Momenteel bestaat er nog veel interpretatieruimte in de manier van toetsen en beoordelen. Dit kan leiden tot een grote diversiteit. Om landelijk tot harmonisatie van de toetsing en beoordeling te komen is een formeel document nodig waarin uiteengezet wordt hoe de gegevens uit de KRW-monitoring verwerkt moeten worden en hoe de toetsing en beoordeling moet plaatsvinden. De Werkgroep Monitoring, Informatievoorziening en Rapportage (Werkgroep MIR; dit valt onder het cluster MRE, Monitoring Rapportage en Evaluatie van het LBOW, Landelijk Bestuurlijk Overleg Water) heeft aan ARCADIS opdracht gegeven dit protocol op te stellen. Voorliggend document is dat protocol.

1.2

DOEL

Het doel van het protocol is een voorschrift te leveren voor de waterbeheerders in Nederland, waarmee op eenduidige wijze toetsing en beoordeling voor de Toestand- en Trendmonitoring en de Operationele monitoring kan worden uitgevoerd.

1.3

UITGANGSPUNTEN EN AFBAKENING

Dit protocol gaat over het aggregeren, toetsen, beoordelen en integreren van gegevens. Het aggregeren betreft het samenvoegen van meetgegevens per parameter of kwaliteitselement tot één toetswaarde. Het toetsen en beoordelen is het vergelijken van de toetswaarde met normen of maatlatten en het toekennen van een kwaliteitsklasse per parameter of kwaliteitselement. Het integreren is het combineren van beoordelingsresultaten van meerdere parameters of kwaliteitselementen tot een eindoordeel op het niveau van een waterlichaam. Er wordt vanuit gegaan dat de basisgegevens correct en gevalideerd zijn. Validatie van de gegevens vormt dus geen onderdeel van het protocol.

In het protocol worden alleen (alle) fysisch-chemische kwaliteitselementen en de biologische kwaliteitselementen behandeld. Omdat de hydromorfologische kwaliteitselementen in Nederland nog niet zijn uitgewerkt, zijn ze niet in dit protocol opgenomen. Bovendien geldt dat er op dit moment geen maatlatten voor fyto-benthos zijn. Dit wordt dus ook niet in het protocol behandeld.

In dit protocol wordt uitgegaan dat alleen gegevens van de formele monitoringsprogramma's worden gebruikt. Dit zijn de meetprogramma's die eind 2006 aan de Europese Commissie zijn aangeleverd. In de praktijk zijn echter vrijwel altijd meer gegevens beschikbaar die gebruikt kunnen worden om een betrouwbaarder beeld te kunnen verkrijgen. Hoewel de werkgroep MIR voorstander is om ook deze gegevens te gebruiken, is dit niet in de hoofdtekst van het protocol opgenomen. Er bestaat echter kans dat formeel toegestaan wordt, meer gegevens dan volgens de officiële meetprogramma's voor de rapportage te gebruiken. Daarom is in een bijlage opgenomen hoe omgegaan moet worden met het verwerken van meerdere gegevens. Het gaat daarbij vooral om aggregeren van gegevens: het bundelen van meetgegevens uit meerdere jaren en meerdere locaties.

Het protocol is opgesteld op basis van onderliggende bouwstenen. Deze bouwstenen zijn:

- § Het protocol Toetsen en Beoordelen van R. Pot (lit. 1);
- § De rapportage over de pilot over toetsen en beoordelen van Waterschap Zuiderzeeland (5);
- § De oplegnotitie van het cluster MRE voor het LBOW over toetsen en beoordelen oppervlaktewater (lit. 2);
- § De verslaglegging van twee workshops die gehouden zijn als voorbereiding voor het opstellen van voorliggend document. Het betreft een workshop over zoute wateren (12 juni, Rijswijk, lit. 3) en een workshop over zoete wateren (19 juli, Lelystad, 4). De conclusies van beide workshops zijn gegeven in Bijlage 2.

Deze bouwstenen vormen het uitgangspunt voor het protocol. Ontbrekende elementen zijn in overleg met de opdrachtgever aangevuld.

1.4

STATUS

Het voorliggende protocol heeft de status "Eindconcept". Dit eindconcept wordt besproken in de werkgroep MIR en (na eventuele aanpassingen) ter vaststelling voorgelegd aan het LBOW.

De mogelijkheid bestaat dat het LBOW-cluster MRE besluit tot een consultatieronde in de regio alvorens het protocol te bekrachtigen, met als doel het protocol beter in de regio te doen landen. Hierin is op het moment van schrijven (augustus 2007) nog niet voorzien.

Aanpassingen of wijzigingen van het protocol kunnen verwacht worden:

- § Als normen voor fysisch-chemische parameters gewijzigd worden;
- § Als normen voor hydromorfologische kwaliteitselementen beschikbaar komen;
- § Als nieuwe versies van de maatlatten voor biologische kwaliteitselementen beschikbaar komen;
- § Als besloten wordt meer gegevens voor de rapportage te gebruiken dan volgens de officiële monitoringsprogramma's gemeten worden;
- § Als op Europees niveau andere beslissingen worden genomen t.a.v. stappen in het proces van toetsen en beoordelen. Dit kan bijvoorbeeld gaan om het omzetten van waarden onder de rapportagegrens en het betrekken van de biologische beschikbaarheid van zware metalen.

HOOFDSTUK 2 Raamwerk

2.1 INLEIDING

In dit hoofdstuk worden de kaders van het protocol beschreven. Het gaat om het vastleggen van begrippen (paragraaf 2), een overzicht van parametergroepen en biologische kwaliteitselementen (paragraaf 3), de selectie van gegevens (paragraaf 4) en een schema waarin de stappen van aggregatie, toetsing, beoordeling en integratie beschreven staan (paragraaf 5). Dit laatste schema wordt gevolgd in de hoofdstukken 3 (aggregeren, toetsen en beoordelen chemische parameters), 4 (aggregeren, toetsen en beoordelen biologische kwaliteitselementen) en 5 (integreren van beoordelingen).

2.2 DEFINITIES EN BEGRIPPEN

In Tabel 1 is een overzicht gegeven van belangrijke begrippen die bij dit protocol een rol spelen. Het zijn definities met, waar nodig, een nadere toelichting.

Tabel 1

Definities en begrippen. Zie Tabel 2 voor verklaring van de gebruikte afkortingen.

Term	Definitie, betekenis en/of toelichting
Meetgegevens	Resultaten van metingen. Dit kunnen concentraties van stoffen zijn, of soortenlijsten met aantallen, abundanties en/of bedekkingen.
Aggregeren	Het samenvoegen van meetgegevens van één parameter of één kwaliteitselement. De meetgegevens kunnen afkomstig zijn van verschillende meetlocaties en van verschillende meetdatums. Het aggregeren van meetgegevens van een chemische parameter leidt tot één waarde, die gebruikt kan worden als toetswaarde. Bij biologische gegevens kunnen soortenlijsten van verschillende monsters of opnamen geaggregeerd worden. Het resultaat is een gecombineerde soortenlijst die daarna verder bewerkt kan worden. De biologische gegevens kunnen echter ook eerst per monster bewerkt worden (berekenen van de EKR's), waarna de EKR's geaggregeerd kunnen worden. In beide gevallen is het eindresultaat één EKR per biologisch kwaliteitselement, dat gebruikt kan worden als toetswaarde. Eventueel moet deze EKR eerst nog omgeschaald worden naar een Ecologische Score op de maatlat voor sterk veranderde en kunstmatige wateren.
Toetsen	Het vergelijken van een toetswaarde met een norm of een maatlat.
Norm	Een waarde van een parameter die de grens aangeeft tussen kwaliteitsklassen.

Term	Definitie, betekenis en/of toelichting
(Deel)maatlat	Een stelsel van normen voor één parameter. Maatlatten worden alleen gebruikt bij biologische kwaliteitselementen. Bij alle biologische kwaliteitselementen worden meerdere parameters gebruikt, bijvoorbeeld het aantal kenmerkende soorten, of de bedekking van de vegetatie. Voor elke parameter is er dan een deelmaatlat. Voor natuurlijke wateren zijn op nationaal niveau (deel)maatlatten vastgesteld. Voor sterk veranderde en kunstmatige wateren moeten per waterlichaam daarvan aangepaste maatlatten worden afgeleid. De meest recente versies van de maatlatten voor natuurlijke wateren zijn te vinden op de website van de STOWA (www.stowa.nl)
Maximaal Aanvaardbare Concentratie (MAC)	Een norm die geldt voor het maximum van de gemeten waarden van prioritare stoffen en dochterrichtlijn 76/464 stoffen.
Toetswaarde	Een waarde van een parameter die vergeleken kan worden met een norm of een maatlat. Bij biologische kwaliteitselementen is de EKR de toetswaarde.
Beoordelen	Het indelen in kwaliteitsklassen. Voor chemische stoffen zijn er twee beoordelingsresultaten (goed of niet goed). Voor biologische kwaliteitselementen zijn er vijf (voor natuurlijke wateren) of vier (voor sterk veranderde en kunstmatige wateren) klassen.
Meetlocatie	Locatie (ruim op te vatten) in een waterlichaam waarin één of meer meetpunten liggen. In principe is er maar één meetlocatie per waterlichaam, maar die kan dus uit meerdere of zelfs veel meetpunten bestaan. Voor sommige biologische kwaliteitselementen wordt een waterlichaam gebiedsdekkend bemonsterd. De meetlocatie is dan een fictief punt (bijvoorbeeld gekozen op het zwaartepunt van het waterlichaam) dat de bemonstering vertegenwoordigt. De KRW-beoordeling vindt uiteindelijk plaats op het niveau van waterlichaam, wat meestal overeenkomt met de meetlocatie. Hier zijn enkele uitzonderingen op (o.a. macrofauna in zoute wateren) die in dit protocol zijn beschreven.
Meetpunt	Punt (bij biologie ook gebiedje) waar monsters of deelmonsters genomen worden.
Submonster	Monsters van verschillende plekken die samengevoegd worden om één monster te verkrijgen. Macrofauna-submonsters van verschillende habitats van één meetpunt worden samengevoegd om één monster te krijgen (dit gebeurt vaak al in het veld tijdens het scheppen). Voor vegetatie kunnen op één meetpunt verschillende plots worden opgenomen, bijvoorbeeld langs een transect. De combinatie van opnamen van verschillende plots langs één transect vormen samen het monster op dat meetpunt..

Term	Definitie, betekenis en/of toelichting
Habitat	Het leefgebied van planten en dieren. In de praktijk worden hiervoor substraten gebruikt (zand, slib, vegetatie).
Rapportagegrens	De laagste meetwaarde die met de gebruikte analyseapparatuur mogelijk is. Metingen onder de rapportagegrens worden gerapporteerd als "kleiner dan" de rapportagegrens.
Prioritaire stoffen	Dit is een lijst van 33 stoffen die door de Europese Commissie is vastgesteld en samen met de stoffen van dochterrichtlijn 76/464 bepalend zijn voor de Chemische Toestand.
Stoffen van dochterrichtlijn 76/464	Dit is een lijst van 8 stoffen die door de Europese Commissie is vastgesteld en samen met de prioritaire bepalend zijn voor de Chemische Toestand.
Overige relevante stoffen (ORS)	Dit zijn landelijke probleemstoffen, stroomgebiedsrelevante stoffen en overige (locale) probleemstoffen. Ze spelen een rol bij de Ecologische Toestand of het Ecologisch Potentieel.
Algemeen fysisch-chemische stoffen	Dit zijn stoffen die informatie geven over doorzicht, thermische omstandigheden, zuurstofhuishouding, zoutgehalte, verzuringstoestand en nutriënten. Voor natuurlijke wateren zijn de normen voor deze stoffen watertype-afhankelijk. Voor Kunstmatige en Sterk veranderde wateren zijn de normen waterlichaam-afhankelijk.
Chemische Toestand	De toestand op basis van de prioritaire stoffen en de stoffen van dochterrichtlijn 76/464
Ecologische Toestand	De toestand op basis van de biologische kwaliteitselementen, de morfologische parameters, de algemeen fysisch-chemische parameters en de overige relevante stoffen.
Ecologische Kwaliteitsratio (EKR)	De ecologische waarde van natuurlijke wateren die uit de officiële maatlaten volgt. De EKR is gerelateerd aan de referentie-situatie. De referentie heeft een EKR van 1.
Ecologische Score	De omgeschaalde EKR op de maatlat voor sterk veranderde en kunstmatige wateren. De Ecologische Score is gerelateerd aan het MEP. Het MEP heeft altijd een Score van 1.
Toestand- en Trend (T&T) monitoring	KRW-monitoring met als doel: aanvulling en bekrachtiging van de effectbeoordelingsprocedure (bijlage II van de KRW); een doelmatige en efficiënte opzet van toekomstige monitoringsprogramma's; de beoordeling van veranderingen in de natuurlijke omstandigheden op lange termijn;

Term	Definitie, betekenis en/of toelichting
	de beoordeling van veranderingen op lange termijn ten gevolge van algemeen voorkomende menselijke activiteit.
Operationele Monitoring	KRW-monitoring met als doel: de toestand vast te stellen van de waterlichamen waarvan gebleken is dat ze gevaar lopen de milieudoelstelling niet te bereiken; uit de maatregelenprogramma's resulterende wijzigingen in de toestand van die lichamen te beoordelen.
Maximum Ecologische Toestand (MEP)	De hoogst haalbare ecologische waarde van sterk veranderde en kunstmatige wateren.
Goede Ecologische Toestand (GEP)	De ecologische doelstelling voor sterk veranderde en kunstmatige wateren.

In bovenstaande tabel zijn van sommige begrippen de afkortingen gegeven. Voor de volledigheid volgt hieronder een lijst met alle afkortingen.

Tabel 2

Afkortingen

Afkorting	Betekenis
EKR	Ecologische Kwaliteitsratio
GEP	Goed Ecologisch Potentieel
MAC	Maximaal Aanvaardbare Concentratie
MEP	Maximaal Ecologisch Potentieel
OM	Operationele Monitoring
ORS	Overige Relevante Stoffen
T&T	Toestand en Trend
LBOW	Landelijk Bestuurlijk Overleg Water
MRE	Monitoring, Rapportage en Evaluatie (cluster onder het LBOW)
MIR	Monitoring, Informatievoorziening en Rapportage (werkgroep onder het cluster MRE)

2.3

OVERZICHT PARAMETERS EN KWALITEITSELEMENTEN

In Figuur 1 is een overzicht gegeven van de parameters en kwaliteitselementen. Dit zijn de volgende:

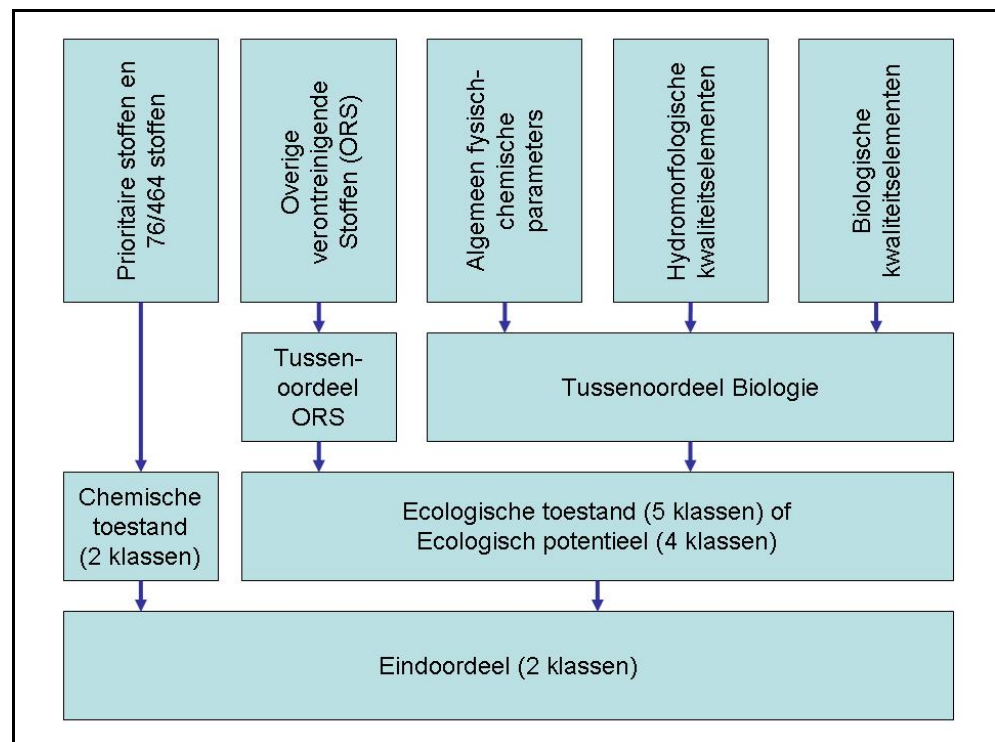
- § Prioritaire stoffen en stoffen van de dochtterrichtlijn 76/464. Deze stoffen met bijbehorende normen zijn op Europees niveau vastgesteld. Het betreft op dit moment in 33 prioritaire stoffen en 8 dochtterrichtlijn-stoffen; in totaal dus 41 stoffen. De lijst met stoffen is opgenomen in Bijlage 3 (1A en 1B);
- § Overige relevante stoffen. Dit betreft nationale probleemstoffen, stroomgebiedrelevante stoffen en lokale probleemstoffen. . Deze stoffen zijn opgenomen in Bijlage 3 (2A, 2B en 2C). De nationale probleemstoffen. zijn vastgesteld door het ministerie van VROM. De stroomgebiedrelevante stoffen zijn vastgesteld door de Internationale Riviercommissies. De lokale probleemstoffen worden op regionaal niveau door de waterbeheerders vastgesteld. In de Richtlijn Monitoring (lit. 7) is aangegeven hoe bepaald moet worden wat een lokale probleem stof is. De aanwezigheid in het watersysteem en de Emissie Registratie spelen daarbij een belangrijke rol;

- § De algemeen fysisch-chemische parameters. Dit zijn de stoffen die iets zeggen over de thermische omstandigheden, de zuurstofhuishouding, het zoutgehalte, de verzuringtoestand en de voedselrijkdom (nutriënten). De stoffen zijn opgenomen in Bijlage 3.3;
- § Hydromorfologische kwaliteitselementen. Deze zijn in Nederland nog niet uitgewerkt en zijn daarom niet in voorliggend protocol opgenomen;
- § De biologische kwaliteitselementen betreffen:
 - Fytoplankton;
 - Overige waterflora: macrofyten, macro-algen, angiospermen en fyto bentos;
 - Macrofauna;
 - Vis.

Voor natuurlijke wateren worden de normen (maatlaten) op nationaal niveau per watertype vastgesteld (lit. 9, 10 en 11) . Voor sterk veranderde en kunstmatige wateren gebeurt dat per waterlichaam op regionaal niveau. Er worden of zijn echter ook op nationaal niveau zogenaamde dummy's voor sterk veranderde en kunstmatige wateren opgesteld. De laatste versies zijn te vinden op de website van de STOWA (www.stowa.nl).

Figuur 1

Overzicht chemische parameters, hydromorfologische kwaliteitselementen en biologische kwaliteitselementen. In Nederland zijn overigens geen normen voor de hydromorfologische kwaliteitselementen vastgesteld. Hydromorfologische kwaliteitselementen zijn daarom niet in dit protocol opgenomen.

De prioritaire stoffen en de 76/464 stoffen bepalen de Chemische Toestand. Deze toestand bestaat uit twee klassen: goed of niet goed. Voor de Ecologische Toestand (of voor sterk veranderde en kunstmatige wateren het Ecologisch Potentieel) spelen naast de biologische kwaliteitselementen ook de hydromorfologische kwaliteitselementen, de algemeen fysisch-chemische parameters en de overige relevante stoffen een rol. In Nederland zijn echter geen normen voor de hydromorfologische kwaliteitselementen vastgesteld. Deze worden dus vooralsnog niet betrokken bij het vaststellen van de ecologische toestand of het ecologisch potentieel.

2.4

NORMEN EN MAATLATTEN

Prioritaire stoffen en stoffen van de dochterrichtlijn 76/464

De normen voor de prioritaire stoffen en de stoffen van de dochterrichtlijn 76/464 zijn op Europees niveau vastgesteld. De normen zijn opgenomen in Bijlage 3 (1A en 1B). Er zijn per stof twee normen: een norm voor het gemiddelde en een norm voor het maximum (MAC). Deze normen zijn vastgesteld door de Europese Commissie.

Overige relevante stoffen

De normen voor nationale probleemstoffen zijn via de regeling milieukwaliteitseisen vastgesteld door het ministerie van VROM. Deze normen zijn opgenomen in Bijlage 3 (2A). Deze normen zijn vooralsnog de landelijke MKN (zie ook Bijlage 3, 2C).

De normen voor de stroomgebiedrelevante stoffen zijn vastgesteld door de Internationale Riviercommissies. Deze normen (zie Bijlage 3, 2B) gelden alleen voor de zogenaamde categorie A-wateren. In Nederland betreft dit de Rijkswateren. De status van de normen is internationaal bindend. Dit betekent dat de normen voor de stroomgebiedrelevante stoffen eventueel afwijkende nationale normen "overrulen". Dit kan tot gevolg hebben dat bijvoorbeeld voor de Waal bij Nijmegen een andere norm geldt dan een nabijgelegen plas binnendijks.

Voor de lokale probleemstoffen geldt de wettelijk vastgestelde MKN (zie bijlage Bijlage 3, 2C). Van deze lijst met MKN zijn dus de normen voor de prioritaire stoffen, de stoffen van dochterrichtlijn 76/464, en de stroomgebiedrelevante probleemstoffen vervangen door de nieuwe normen. Hetzelfde gaat overigens gebeuren op het moment dat de gedifferentieerde normen van de algemeen fysisch-chemische parameters wettelijk zijn vastgesteld (zie hieronder).

Algemeen fysisch-chemische parameters

Op dit moment geldt wettelijk de MKN als norm (voorheen de MTR-normen). Voor de KRW zijn echter nieuwe normen in ontwikkeling.

Voorlopige normen voor de algemeen fysisch-chemische parameters zijn voor natuurlijke wateren opgesteld door het RIZA (lit. 14 en 15). De normen (exclusief die voor nutriënten) zijn overgenomen in de maatlatten (lit. 9, 10 en 11). Deze normen moeten nog door het LBOW worden vastgesteld.

Voor sterk veranderde en kunstmatige wateren zijn of worden de normen voor de algemeen fysisch-chemische parameters door de waterbeheerders per waterlichaam opgesteld, waarbij de werknormen (lit. 14 en lit. 15) richtinggevend zijn. Ook hiervoor geldt dat de normen nog door het LBOW moeten worden vastgesteld. Op het moment dat dit gebeurt, worden de MKN voor de algemeen fysisch-chemische parameters vervangen door de nieuwe, gedifferentieerde normen.

Zowel de (thans wettelijke) MKN-normen als de voorlopige nieuwe KRW-normen zijn opgenomen in Bijlage 3.

Maatlatten

Voor de meeste watertypen zijn maatlatten voor de natuurlijke wateren opgesteld (lit. 9, 10 en 11). Dit zijn de volgende watertypen:

§ Rivieren:

- R4, Permanent, langzaam stromende bovenloop op zand;
- R5, Langzaam stromende middenloop/benedenloop op zand;
- R6, langzaam stromend riviertje op zand/klei;
- R7, Langzaam stromende rivier/nevengeul op zand/klei;
- R8, Zoet getijdewater (uitlopers rivier) op zand/klei;
- R10, Langzaam stromende middenloop op kalkhoudende bodem;
- R12, Langzaam stromende middenloop op veenbodem;
- R14, Snelstromende middenloop/benedenloop op zand;
- R15, Snelstromend riviertje op kiezelhoudende bodem;
- R16, Snelstromende rivier/nevengeul op zandbodem of grind;
- R18, Snelstromende middenloop/benedenloop op kalkhoudende bodem.

§ Meren:

- M14, Ondiepe, gebufferde plassen;
- M20, Matig grote, diepe gebufferde meren;
- M21, Grote, diepe gebufferde meren;
- M27, Matig grote, ondiepe laagveenplassen;
- M30, Zwak brakke wateren;
- M32, Sterk brakke wateren;

§ Overgangswateren:

- O2, Estuarium met matig getijdeverschil.

§ Kustwateren:

- K1, Open zee met zoetwaterinvloed;
- K2, Getijdengebied.

De typen M5 (Ondiep, lijnvormig water, in open verbinding met de rivier / geïnundeerd) en M23 (Ondiepe, kalkrijke grotere plassen) blijken in Nederland in de praktijk niet te zijn toegewezen aan waterlichamen en zullen dan ook niet worden beoordeeld. Daarentegen is type R4 (Permanent langzaam stromende bovenloop op zand) toegevoegd omdat deze wel veel is toegewezen aan waterlichamen. Voor type R4 waren al maatlatten ontwikkeld.

De status van deze maatlatten is medio 2007 nog concept, maar zal na vaststelling in de regiokolom definitief worden. Enkele maatlatten zijn als gevolg van intercalibratie sterk veranderd in 2006 en 2007. In de rapportages mogen alleen deze maatlatten gebruikt worden. Voor waterlichamen van een ander watertype moet het meest gelijkende watertype gezocht worden waarvan wel een maatlat beschikbaar is.

De klassengrenzen van bovengenoemde maatlatten gelden alleen voor natuurlijke wateren. Voor de sterk veranderde wateren geldt dat door de waterbeheerders nieuwe klassengrenzen op de maatlat voor natuurlijke wateren zijn vastgesteld. Volgens de Thematische harmonisatie (lit. 8) moeten deze klassengrenzen omgeschaald worden waarbij de waarde van 0 naar 1 loopt (zie ook paragraaf 4.1). Voor enkele kunstmatige wateren zijn op nationaal niveau aparte maatlatten ontwikkeld (lit. 12 en 13) en wel voor de volgende typen:

§ M1, Gebufferde sloten (overgangssloten, sloten in rivierengebied);

§ M2, Zwak gebufferde sloten (poldersloten);

- § M3, Gebufferde (regionale) kanalen;
- § M6, Grote, ondiepe kanalen;
- § M7, Grote, diepe kanalen;
- § M8, Gebufferde laagveensloten;
- § M9, Zwak gebufferde hoogveensloten;
- § M10, Laagveen vaarten en kanalen.

2.5

GEGEVENS

Zoals aangegeven in hoofdstuk 1, gaat dit protocol over de rapportage voor de Toestand- en Trendmonitoring en de Operationele monitoring. Er wordt vanuit gegaan dat alleen gegevens volgens deze monitoringsprogramma's gebruikt worden. Voor de periode waarvan de gegevens gebruikt worden, geldt het volgende:

- § In principe wordt alleen gerapporteerd over de periode 6 jaar voorafgaand aan een stroomgebiedsbeheersplan. Concreet betekent dit:
 - Voor de rapportage van 2009: gegevens uit de periode 2004-2008 gebruiken;
 - Voor de rapportage van 2015: gegevens uit de periode 2009-2014 gebruiken;
 - Voor de rapportage van 2021: gegevens uit de periode 2015-2020 gebruiken, etc.
- § Voor rapportage van de Toestand- en Trendmonitoring worden de gegevens van één jaar uit genoemde periode gebruikt, en wel het meest recente jaar waarvan gegevens beschikbaar zijn. De enige uitzondering hierop geldt voor macro-algen en angiospermen. In de opname- en beoordelingsmethode is opgenomen dat hierbij het gemiddelde van de gegevens van alle jaren uit de genoemde periode berekend worden;
- § Voor Operationele monitoring moet elk jaar uit genoemde periode waarvan gegevens beschikbaar zijn, een eindoordeel gevormd worden. In het formele monitoringsprogramma is voor operationele monitoring eens in de 3 jaar een volledige gegevensset aanwezig, zodat in een Stroomgebiedsbeheersplanperiode 2 toestanden kunnen worden gerapporteerd (en dus 2 beoordelingen kunnen worden uitgevoerd). In de ideale situatie komen er 6 jaarlijkse beoordelingsresultaten (namelijk van elk jaar uit de rapportage-periode) die niet meer hoeven te worden geaggregeerd. De Operationele monitoring is naast het vaststellen van de toestand immers ook bedoeld om te onderzoeken of maatregelen effect hebben. Feitelijk gaat het dus om het onderzoeken van een korte-termijn trend. Toestand- en Trend monitoring is bedoeld voor lange-termijn trends.

Zoals in hoofdstuk 1 is aangegeven, kan de wens bestaan om voor andere doeleinden meer gegevens (dus afkomstig van meer locaties en meer meetjaren) te gebruiken. In dat geval moeten meetgegevens eerst geaggregeerd worden. In Bijlage 5 is een aanbeveling gegeven over de wijze van aggregeren.

2.6

STROOMSCHEMA

In Figuur 2 is een stroomschema aangegeven waarin de verschillende stappen van aggregeren, toetsen, beoordelen en integreren is aangegeven. Het betreft de volgende stappen:

- § Het omzetten van waarden lager dan de rapportagegrens ("detectielimiet");
- § Aggregeren van meetgegevens. Dit geldt voor alle fysisch-chemische parameters. Voor de biologische kwaliteitselementen geldt aggregeren alleen voor het middelen van chlorofylconcentraties bij fytoplankton in de tijd en het samenvoegen van soortenlijsten van macrofyten in de ruimte;
- § Het berekenen van de Ecologische Kwaliteitsratio's voor de biologische kwaliteitselementen;
- § Het aggregeren van EKR's. Dit komt alleen voor bij macrofauna;
- § Het toetsen en beoordelen. Dit is het vergelijken van de toetswaarden met de normen of de maatlaten en het toekennen van een kwaliteitsklasse. Voor sterk veranderde en kunstmatige wateren moet de EKR eerst omgeschaald worden naar een Ecologische Score;
- § Het integreren van beoordelingsresultaten. Dit moet eerst per groep van kwaliteitselementen gebeuren (stap 1). Vervolgens moet de Ecologische Toestand (of het Ecologisch Potentieel) berekend worden (stap 2). Ten slotte wordt deze laatste gecombineerd met de Chemische toestand (stap 3).

In hoofdstuk 3 wordt het aggregeren, toetsen en beoordelen van alle drie de groepen (fysisch-) chemische parameters besproken. In hoofdstuk 4 wordt het aggregeren, toetsen en beoordelen van de biologische kwaliteitselementen besproken. In hoofdstuk 5 wordt het integreren besproken.

Figuur 2

Schema toetsen, beoordelen en integreren

	Prioritaire en 76/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	X	X	X				
Aggregeren	X	X	X	X	X		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				X	X	X	X
Aggregeren						X	
Toetsen en beoordelen	X	X	X	X	X	X	X
Integreren stap 1	X	X	X	X			
Integreren stap 2		X					
Integreren stap 3	X						

HOOFDSTUK 3 Beoordelen en toetsen van chemische stoffen

3.1 INLEIDING

In dit hoofdstuk wordt het beoordelen en toetsen van alle groepen chemische en fysisch-chemische stoffen besproken. Het gaat dus zowel om de stoffen die de chemische toestand bepalen, als de stoffen die horen bij de ecologische toestand (overige relevante stoffen en algemeen fysisch-chemische parameters). Lijsten van deze stoffen zijn opgenomen in Bijlage 3. Welke stoffen met welke frequentie gemeten moeten worden, is aangegeven in de Richtlijn Monitoring Oppervlaktewater (lit. 5).

De verschillende stappen die in dit hoofdstuk besproken worden zijn:

- § Voorbewerking: omzetting van waarden onder de rapportagegrens;
- § Aggregeren van meetwaarden naar een toetswaarde;
- § Toetsen en beoordelen.

Het resultaat van deze stappen is dus per T&T-meetlocatie of per waterlichaam per jaar één kwaliteitsoordeel per stof. De integratie van stoffen onderling en met biologische kwaliteitselementen wordt besproken in hoofdstuk 5.

3.2 OMZETTEN VAN WAARDEN ONDER DE RAPPORTAGEGRENSEN

	Prioritaire en 76/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2				x			
Integreren stap 3				x			

Bij de analyse van vrijwel alle stoffen bestaat er een grens waaronder de concentratie niet meer nauwkeurig kan worden bepaald. Dit wordt de detectielimiet genoemd. De waarde van de detectielimiet is ondermeer afhankelijk van de gebruikte analysetechniek en – apparatuur. Gemeten waarden onder deze grens worden gerapporteerd als “kleiner dan”, aangevuld met de genoemde detectielimiet. Vanwege deze wijze van rapporteren wordt ook de term “rapportagegrens” gebruikt. Deze term heeft te maken met de wijze van rapporteren van de laboratoria.

Bij het aggregeren van gegevens (zie volgende paragraaf) moet een keus gemaakt worden hoe meetresultaten onder de rapportagegrens gebruikt worden. Mogelijkheden zijn:

- § Vervanging door de waarde van rapportagegrens zelf;
- § Vervanging door de waarde nul;
- § Vervanging door de helft van de rapportagegrens.

Er ligt momenteel een Europees voorstel voor de laatste optie, dus het vervangen van het meetresultaat door de helft van de rapportagegrens. Voorlopig wordt aangeraden dit voorstel over te nemen.

3.3

AGGREGEREN

	Prioritaire en 776/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2					x		
Integreren stap 3				x			

Voor Toestand- en Trendmonitoring zijn er twee soorten normen: een norm voor het gemiddelde en een MAC-norm (Maximaal Aanvaardbare Concentratie). Voor de eerste norm moeten meetgegevens geaggregeerd worden, voor de tweede norm niet.

Voor het aggregeren geldt voor de Toestand- en Trendmonitoring dat de gegevens van elk punt apart gerapporteerd worden. Er vindt dus geen aggregatie in de ruimte plaats (combineren van gegevens van meerdere meetlocaties). Bovendien geldt dat alleen gegevens van het meest recente beschikbare meetjaar uit de periode waarover gerapporteerd wordt, gebruikt mogen worden. In de praktijk hoeven voor Toestand- en Trendmonitoring dus alleen de gegevens van één meetjaar per meetlocatie geaggregeerd te worden. In de praktijk betreft dit een serie van 12 of minder meetwaarden.

Voor operationele monitoring geldt het volgende:

- § Er vindt rapportage plaats apart over elk meetjaar waarvan gegevens beschikbaar zijn;
- § De rapportage vindt plaats per waterlichaam. Indien er meerdere meetlocaties in een waterlichaam zijn, mogen deze geaggregeerd worden.

Voor operationele monitoring hoeven dus óf alleen gegevens van één meetlocatie en één meetjaar geaggregeerd te worden (vergelijkbaar dus met Toestand- en Trendmonitoring), óf de gegevens van meerdere meetlocaties maar van één jaar. Als er meerdere meetlocaties in een waterlichaam zijn, dan geldt dat op elke meetlocatie de normen gehaald moeten worden. Dit betekent dat eerst de gegevens van elk meetpunt apart geaggregeerd moet worden.

De wijze van het berekenen van de geaggregeerde waarde is afhankelijk van de groep waartoe de stof hoort:

- § Voor de prioritaire stoffen en dochterrichtlijn 776/464 stoffen moet het rekenkundig gemiddelde van de beschikbare gegevens berekend worden;
- § Voor de overige relevante stoffen en de algemeen fysisch-chemische parameters moet de 90-percentielwaarde berekend worden.

Indien er meer meetlocaties binnen een waterlichaam zijn, dan geldt het principe one out – all out. De meest eenvoudige wijze om dit principe te realiseren is de meetlocatie met de laagste geaggregeerde waarde als toetswaarde voor het waterlichaam te gebruiken.

Het resultaat van het aggregeren is dat er voor elk T&T-meetlocatie of elk waterlichaam per stof en per meetjaar één waarde is (de toetswaarde) die gebruikt kan worden bij het toetsen en beoordelen.

Voor zware metalen moet hier nog worden opgemerkt dat de vermelde normen gelden voor de opgeloste fractie. Momenteel wordt ondermeer met modellen gewerkt aan het berekenen van de biologische beschikbaarheid van zware metalen.

Het is de bedoeling dat hiervoor ook een Europese handleiding komt. Zolang deze Guidance niet beschikbaar is, moet gewerkt worden met de bestaande normen en de gemeten concentraties opgeloste stoffen.

3.4

TOETSEN EN BEOORDELEN

	Prioritaire en 76/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2					x		
Integreren stap 3				x			

Het toetsen is het vergelijken van de toetswaarde met de norm. De landelijke normen zijn opgenomen in Bijlage 3. Voor de algemeen fysisch-chemische parameters gelden voor sterk veranderde en kunstmatige wateren aparte normen. Deze zijn niet in de bijlage opgenomen.

Voor prioritaire stoffen en stoffen van de dochterrichtlijn 76/464 zijn twee normen: een norm voor het gemiddelde en een norm voor het maximum. De kwaliteit van een bepaalde stof is pas goed, als aan beide normen voldaan wordt. Als aan één van beide normen niet wordt voldaan, is de kwaliteit van de betreffende stof "niet goed".

Hier moet bij worden vermeld dat de juiste wijze van toetsen aan het MAC nog in discussie is, waarbij een keuze gemaakt moet worden tussen het gebruik van alle bekende metingen of de formele maandelijkse KRW-metingen. In het laatste geval is er een reële kans dat bij de rivieren een "gifgolf" met behoorlijke effecten op de rivier, buiten beeld blijft. Dat heeft dan wel als effect dat zo'n incident niet vaak de chemische toestand zal beïnvloeden. De EU vermeldt in haar voorstel van 17 juli 2007: "Voor elke oppervlaktewater vereist naleving van de MAC dat geen enkele gemeten concentratie op enig representatief monitoringspunt in dit water boven de norm ligt."

Het resultaat is per stof (en per T&T-rapportagepunt of per waterlichaam en per jaar) een kwaliteitsoordeel: goed of niet goed (blauw of rood). Hoe deze resultaten verder gecombineerd (geïntegreerd) moeten worden, is aangegeven in hoofdstuk 5.

HOOFDSTUK

4

Beoordelen en toetsen
biologische kwaliteitselementen

4.1

INLEIDING

In dit hoofdstuk wordt het beoordelen en toetsen van de biologische kwaliteitselementen besproken. Feitelijk is dit het toepassen van de maatlatten en het genereren van een Ecologische Kwaliteitsratio (EKR) per element uit de basisgegevens. Maar ook aggregatie van gegevens, dat vóór of na het toepassen van de maatlat kan plaatsvinden, wordt in dit hoofdstuk besproken. Omdat dit aggregeren per biologisch kwaliteitselement verschilt, worden de verschillende stappen per kwaliteitselementen in één keer behandeld.

Het berekenen van de EKR voor natuurlijke wateren kan met het programma QBWat geautomatiseerd worden uitgevoerd. Dit programma is gratis te downloaden via de website van Roelf Pot, onderzoek- en adviesbureau voor water- en oevervegetatiebeheer: <http://www.roelfpot.nl/qbwat/>. Deze website is ook via de website van de STOWA te benaderen. Hierbij moeten wel de volgende opmerkingen worden gemaakt:

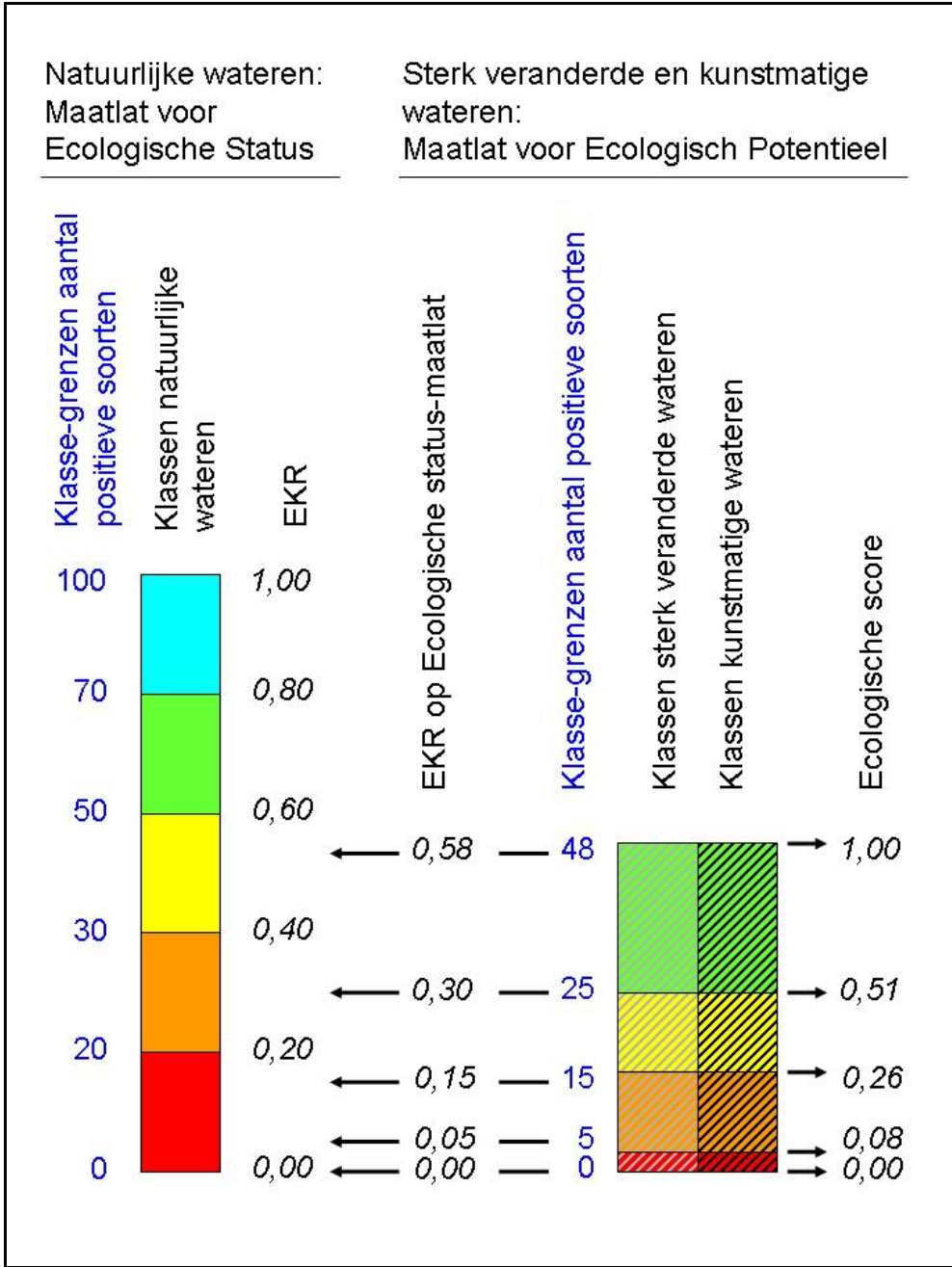
- § Voor toetsing met QBWat dient een tabel (bijvoorbeeld in Excel) te worden gemaakt die geschikt is als invoer. Eventuele aggregatie van meetgegevens dient daarvoor al te zijn uitgevoerd. Deze stap is dus niet in QBWat opgenomen en het is noodzakelijk hiervoor het protocol te volgen;
- § In principe gebruikt QBWat de meest recente maatlatten en wordt daarom regelmatig aangepast. Gezien het grote aantal veranderingen in de maatlatten is het dus van belang om met de meest recente versie van QBWat te werken.

Toepassing van de maatlatten (al of niet met QBWat) levert een EKR op een schaal waarbij de waarde 1 de Referentietoestand vertegenwoordigt. Dit is de hoogst mogelijke ecologische waarde voor natuurlijke wateren. Voor Sterk veranderde en Kunstmatige wateren geldt het Maximaal Ecologisch Potentieel als hoogst mogelijke ecologische waarde. Deze waarde is aanvankelijk uitgedrukt in een EKR op de maatlat van natuurlijke wateren, maar moet volgens de Projectgroep Implementatie Handreiking MEP/GEP omgezet worden naar de waarde 1 (lit. 8). Er zijn dus twee EKR-schalen: een schaal voor Natuurlijke wateren, waarbij de waarde 1 de Referentie-situatie is, en een schaal voor Sterk veranderde en Kunstmatige wateren, waarbij de waarde 1 het MEP vertegenwoordigt. De schaal voor Natuurlijke wateren is in 5, even grote klassen ingedeeld (elk dus met een range van 0,2 EKR). De schaal voor Sterk veranderde en Kunstmatige wateren is ingedeeld in vier klassen, die in omvang kunnen variëren (zie Figuur 3). De geautomatiseerde versie van de maatlatten (met het programma QBWat) worden de scores op de natuurlijke maatlatten berekend.

Daarna moet dus zelf nog omzetting naar de maatlat voor sterk veranderde en kunstmatige wateren plaatsvinden.

Figuur 3

Relatie tussen maatlat voor natuurlijke wateren en maatlat voor sterk veranderde en kunstmatige wateren. Als voorbeeld is het aantal positieve soorten als variabele voor de klassengrenzen gegeven.

4.2

FYTOPLANKTON

	Prioritaire en 78/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. (fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecologische Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2					x		
Integreren stap 3				x			

Inleiding

Er zijn twee deelmaatlatten:

- § Chlorofyl-a;
- § Bloei.

De waarden van de chlorofyl-concentraties moet gemiddeld worden. Deze aggregatie-stap vindt dus plaats vóór het berekenen van de Ecologische Kwaliteitsratio. De stappen voor het beoordelen van fytoplankton zijn dus:

- § Aggregeren;
- § Berekenen Ecologische Kwaliteitsratio;
- § Toetsen en beoordelen.

Aggregatie

Fytoplankton wordt niet gemeten in rivieren. In meren wordt per meetlocatie 6 maal in de zomermaanden gemeten. In kust- en overgangswateren wordt 7 maal in de zomerperiode gemeten. Per waterlichaam is er één meetlocatie.

Voor de deelmaatlat chlorofyl worden de 6 (zoete wateren) of 7 (zoute wateren) meetwaarden gemiddeld. Hiervoor wordt het rekenkundig gemiddelde gebruikt. Voor de deelmaatlat bloei vindt vooraf geen aggregatie van gegevens plaats.

Berekenen Ecologische Kwaliteitsratio

Voor de deelmaatlat chlorofyl wordt het berekende gemiddelde vergeleken met de klassengrenzen. Waarden tussen de klassengrenzen worden geïnterpoleerd (geknikt lineair verband).

Voor de deelmaatlat bloei wordt in 2 (electrolytarme wateren) of 4 (electrolytrijke wateren) van de monsters de soortensamenstelling bepaald. Deze monsters worden verspreid over het groeiseizoen genomen (april, eind mei/begin juni, juli en augustus). Van elk van de 2 of 4 monsters wordt een score uitgerekend (zie Bijlage 4). Deze 2 of 4 scores worden gemiddeld tot een eindscore voor een waterlichaam voor dat jaar. Bij zoute wateren (kust- en overgangswateren) en bij type M32 wordt alleen de bloei van Phaeocystis beoordeeld. Het oordeel wordt bepaald door een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het aantal cellen per microliter op de klassengrenzen en voor de referentie.

De beoordeling van de maatlatten voor chlorofyl-a en voor bloei worden gemiddeld, maar als een bloei niet kan worden geconstateerd geldt dat de score voor chlorofyl-a bepalend is. Bij kust- en overgangswateren en bij M32 geldt bovendien dat de score voor chlorofyl-a bepalend is als deze slechter scoort dan de score voor bloei (van Phaeocystis).

Toetsen en beoordelen

In de beschrijvingen van de deelmaatlatten (lit. 9 en 11) is de omzetting van de EKR naar kwaliteitsklassen aangegeven. Dit geldt echter alleen voor natuurlijke wateren. Voor sterk veranderde kunstmatige wateren gelden afwijkende klassengrenzen.

Deze zijn regionaal bepaald (zie ook paragraaf 4.1). De EKR moet daarvoor eerst worden omgeschaald naar een Ecologische Score.

Voor meer informatie over het beoordelen van fytoplankton wordt verwezen naar lit. 1 en Bijlage 4.

Het berekenen van de EKR en het toetsen en beoordelen voor natuurlijke wateren kan geautomatiseerd uitgevoerd worden met het programma QBWat. Zie hiervoor ook de opmerkingen in paragraaf 4.1.

4.3

OVERIGE WATERFLORA

	Prioritaire en 76/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2				x			
Integreren stap 3				x			

Inleiding

Onder de overige waterflora vallen:

- § Macrofyten (alleen in zoete wateren);
- § Macro-algen (alleen in zoute wateren);
- § Angiospermen (zeegras; alleen in zoute wateren);
- § Fytobenthos. (alleen in zoete wateren).

Op dit moment zijn er geen eenduidige maatlatten voor fytobenthos. De EU stelt fytobenthos wel als verplicht biologisch kwaliteitselement voor meren en rivieren. Nederland wil aantonen dat fytobenthos alleen in rivieren een zinvolle bijdrage kunnen leveren aan de biologische beoordeling. Het is dus de bedoeling om voor rivieren eenduidige maatlatten voor fytobenthos te ontwikkelen. Vooruitlopend daarop is in dit protocol aangegeven hoe met deze deelmaatlat moet worden omgegaan. Zolang de maatlatten voor fytobenthos er niet zijn, zullen de daaraan gerelateerde stappen overgeslagen moeten worden.

Voor zoete wateren spelen verder macrofyten een rol bij de overige waterflora. Er zijn voor macrofyten twee deelmaatlatten:

1. Abundantie groeivormen;
2. Soortensamenstelling.

Voor zoute wateren spelen alleen macro-algen en angiospermen een rol. Er zijn vijf deelmaatlatten:

1. Areaal kwelders;
2. Kwaliteit kwelders;
3. Areaal zeegrasvelden;
4. Dichtheid soorten zeegras;
5. Areaal wierophoping. Het advies van de werkgroep Doelstellingen is om deze maatlat te laten vervallen.

Voor sommige maatlatten moeten de gegevens gecombineerd worden vóórdat de Ecologische kwaliteitsratio berekend wordt. De verschillende stappen zijn dus:

- § Aggregeren;
- § Ecologische kwaliteitsratio;
- § Toetsen en beoordelen.

Aggregatie

Fytobenthos

Voor fyto­benthos wordt een mengmonster gemaakt van monsters die op één of op verschillende meetpunten genomen zijn. Monsters worden slechts één maal per jaar genomen. Aggregatie vindt dus tijdens de bemonstering plaats. Aggregatie van analyse­resultaten hoeft bij fytoplankton dus niet plaats te vinden.

Macrofyten

Voor macrofyten vinden meerdere opnamen per waterlichaam plaats. Er zijn dus meerdere meetpunten. Deze gegevens moeten vóórdat de EKR berekend wordt, eerst geaggregeerd worden tot één "opname". De gegevens van deze opname zijn gekoppeld aan de meetlocatie, waarbij er dus één meetlocatie per waterlichaam is. De methode voor deze aggregatie is:

- § De bedekkingspercentages van de groeivormen worden rekenkundig gemiddeld;
- § De scores voor de bedekkingen per soort worden getransformeerd gemiddeld. Daarbij wordt van de scores eerst omgezet naar de 1-2-3-schaal. Vervolgens wordt daarvan de e-macht berekend. Deze waarden worden gemiddeld en daarvan wordt ten slotte de natuurlijke logaritme berekend. Zie hiervoor bijlage 4.

Macro-algen en angiospermen

In kust- en overgangswateren wordt bij de opnamen het waterlichaam als één geheel bekeken. Voor macro-algen en angiospermen hoeft daarom geen aggregatie plaats te vinden.

Berekenen Ecologische Kwaliteitsratio

Per watertype zijn klassengrenzen voor de verschillende deelmaatlaten opgenomen in lit. 9, 10 en 11. Daarbij moeten tussenresultaten nog wel gecombineerd worden:

Macrofyten en fyto­benthos

- § De EKR's van de vijf groeivormen worden gemiddeld tot één EKR voor de deelmaatlat abundantie groeivorm. Daarbij geldt de clausule dat de EKR van kroos en flab niet relevant worden geacht (en dus niet bij de berekening van het gemiddelde betrokken worden) als ze de waarde van 0,6 of hoger hebben;
- § De EKR van de deelmaatlat abundantie groeivorm en deelmaatlat soortensamenstelling worden gemiddeld tot één EKR;
- § De EKR's van abundantie groeivorm en soortensamenstelling worden gemiddeld. Als ook fyto­benthos is beoordeeld, wordt het eindresultaat het gemiddelde van drie deelmaatlaten (soortensamenstelling, abundantie groeivormen en fyto­benthos).

Macro-algen en angiospermen

Van de vijf EKR's van de vijf deelmaatlaten bij overgangs- en kustwateren geldt de laagste score als eindwaarde

Toetsen en beoordelen

Voor natuurlijke wateren is de EKR-schaal in 5 gelijke delen verdeeld, elk dus met een range van 0,2 EKR. Dit geldt zowel voor zoete als zoute wateren.

Voor sterk veranderde kunstmatige wateren gelden afwijkende klassengrenzen. Deze zijn regionaal bepaald (zie ook paragraaf 4.1). De EKR moet daarvoor eerst worden omgeschaald naar een Ecologische Score.

Het berekenen van de EKR en het toetsen en beoordelen voor natuurlijke wateren kan geautomatiseerd uitgevoerd worden met het programma QBWat. Zie hiervoor ook de opmerkingen in paragraaf 4.1.

4.4

MACROFAUNA

	Prioritaire en 76/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecolog. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	x
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2				x			
Integreren stap 3				x			

Inleiding

Zoete wateren

Voor macrofauna in zoete wateren zijn er geen echte deelmaatlatten. De maatlat macrofauna is gebaseerd op de verhouding tussen kenmerkende soorten en positieve en negatieve indicatorsoorten.

De toetsing en beoordeling vinden plaats per monster. Eén monster bestaat uit een verzameling van deelmonsters van verschillende habitats op een bepaald meetpunt en op een bepaald tijdstip. Per waterlichaam kunnen meerdere meetpunten en dus ook meerdere monsters beschikbaar zijn. Ook kan op één monsterpunt vaker gemonsterd zijn, bijvoorbeeld in het najaar en in het voorjaar. Van elk monster moet eerst apart de Ecologische Kwaliteitsratio berekend worden. De resultaten daar worden vervolgens gecombineerd, waarna de toetsing en beoordeling kan plaatsvinden. De verschillende stappen van toetsen en beoordelen bij macrofauna in zoete wateren zijn dus:

- § Ecologische Kwaliteitsratio's berekenen per monster (meestal: per meetpunt);
- § EKR's van monsters (meetpunten) aggregeren tot het niveau van waterlichaam (meetlocatie);
- § Toetsen en beoordelen.

Zoute wateren

Definitieve maatlatten voor macrofauna in zoute wateren zijn nog niet beschikbaar. Er komen deelmaatlatten op drie niveaus:

1. Het hele systeem: benthosbiomassa / primaire productie;
2. Habitats (arealen binnen het waterlichaam);
3. Kenmerken benthosgemeenschappen (aantal soorten, dichtheden, totale biomassa en similariteit).

De bemonstering is zodanig dat tijdens de bemonstering aggregatie plaatsvindt. De stap aggregatie vervalt dus bij zoute wateren. Daar is één uitzondering op: in sommige waterlichamen zijn meerdere meetlocaties (dus niet meetpunten). In dit geval moet aggregatie achteraf plaatsvinden.

Berekenen Ecologische Kwaliteitsratio

Zoete wateren

Voor de natuurlijke wateren zijn per watertype klassengrenzen opgesteld voor de kenmerkende soorten, de positieve indicatorsoorten en de negatieve indicatorsoorten. Van elke groep moet het percentage berekend worden en via een formule wordt de EKR vastgesteld. In de beschrijving van de maatlatten (lit. 9, 10 en 11) is dit in detail uitgewerkt.

Het resultaat is één EKR per monster.

Zoute wateren

Klassengrenzen om de EKR per deelmaatlat te berekenen, worden nog ontwikkeld. Voor het combineren van deze EKR's moet een gewogen middeling plaatsvinden. Hoe dit moet gebeuren, is nog niet bekend.

*Aggregeren**Zoete wateren*

Nadat de EKR's per monster (en dus per meetpunt) zijn bepaald, vindt aggregatie plaats – voor zover dat nodig is. Rapportage vindt altijd per jaar plaats. Voor Toestand- en Trendmonitoring is dit het meest recent beschikbare meetjaar; voor Operationele monitoring is dat voor elk jaar van de rapportageperiode apart.

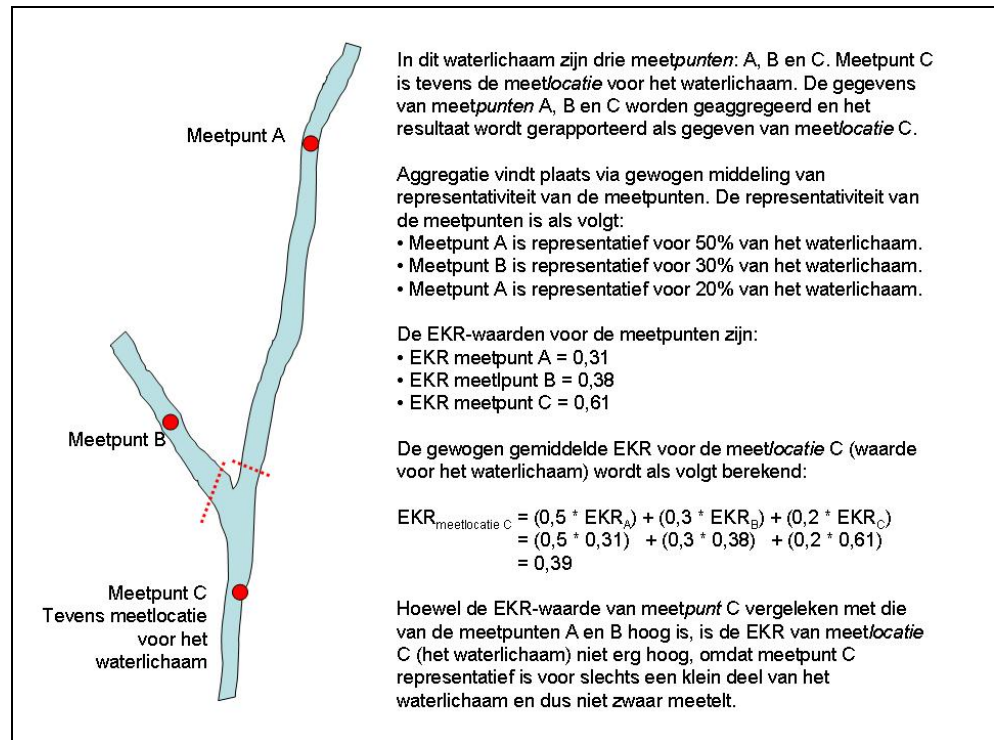
Voor het aggregeren wordt een gewogen gemiddelde van de EKR's van de beschikbare monsters berekend. De gewichten per monster moeten gerelateerd zijn aan de representativiteit van het monster voor het waterlichaam. Daarbij moet aan elk monster dus een deel van het waterlichaam worden toegekend waarvoor het representatief is. Het gehele waterlichaam moet op deze wijze verdeeld worden. Zie Figuur 4. Deze methodiek sluit aan bij het bemonsteren van verschillende strata, zoals dat in de Richtlijn Monitoring (lit. 5) is opgenomen.

Zoute wateren.

De enige situatie waarin aggregatie in zoute wateren nodig is, is wanneer er meer meetlocaties (dus niet: meetpunten) in één waterlichaam liggen. De EKR's van deze meetlocaties worden gewogen gemiddeld, naar ratio van de representativiteit van de meetlocaties voor het waterlichaam.

Figuur 4

Voorbeeld gewogen middeling
EKR-scores voor macrofauna

Toetsen en beoordelen

Zoete wateren

Voor de natuurlijke wateren zijn de grenzen van de EKR's per kwaliteitsklasse vastgesteld. Voor sterk veranderde en kunstmatige wateren zijn door de waterbeheerders aparte grenzen per waterlichaam vastgesteld. De berekende EKR's worden met deze grenzen vergeleken. Het resultaat is per jaar één eindoordeel per T&T-punt of per waterlichaam.

Voor sterk veranderde kunstmatige wateren gelden afwijkende klassengrenzen. Deze zijn regionaal bepaald (zie ook paragraaf 4.1). De EKR-waarde moet daarvoor eerst worden omgeschaald naar een Ecologische Score.

Zoute wateren

De maatlatten voor zoute wateren zijn nog in ontwikkeling.

Het berekenen van de EKR en het toetsen en beoordelen voor natuurlijke wateren kan geautomatiseerd uitgevoerd worden met het programma QBWat. Zie hiervoor ook de opmerkingen in paragraaf 4.1.

4.5

VIS

	Prioritaire en 78/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. (ysisch-chemische par.	Phytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2				x			
Integreren stap 3				x			

Deelmaatlatten

Op dit moment zijn er geen (deel)maatlatten voor zoute wateren. In deze paragraaf wordt alleen de methode voor meren, rivieren en overgangswateren besproken.

Het biologisch kwaliteitselement vissen kent een aantal verschillende varianten van deelmaatlatten die afhankelijk van het watertype in verschillende combinaties worden gebruikt. In het algemeen bestaan de maatlatten uit één of meer deelmaatlatten voor soortensamenstelling en één of meer deelmaatlatten voor abundantie. In principe is er ook steeds een deelmaatlat voor leeftijdsopbouw, maar voor de meeste typen was het niet mogelijk deze betrouwbaar te formuleren wegens gebrek aan gegevens over de natuurlijke leeftijdsopbouw en wegens de te grote invloed van gebeurtenissen als droogte en dichtvriezen op deze deelmaatlat.

Er wordt vanuit gegaan dat er volgens de Richtlijn Monitoring (lit. 7) en het STOWA-handboek visstandopname en –beoordeling (lit. 18) bemonsterd is. In dat geval wordt er per waterlichaam meerdere deelopnamen gemaakt, maar deze worden tijdens de opname al geaggregeerd tot één set gegevens. Aggregatie vindt feitelijk tijdens de opname plaats. Omdat er ook maar één opname (standaard visbemonstering) per jaar gemaakt hoeft te worden, hoeft er geen aggregatie van gegevens plaats te vinden.

Berekenen Ecologische Kwaliteitsratio

Voor de soortensamenstelling wordt meestal het aantal (karakteristieke) soorten uit een ecologische gilde bepaald, maar soms ook het totaal aantal soorten. De deelmaatlatten voor abundantie beoordelen afhankelijk van het watertype het aantal exemplaren of de biomassa, meestal ook uitgesplitst naar ecologisch gilde. Per watertype zijn klassengrenzen voor de verschillende deelmaatlatten opgesteld. Dit resulteert in EKR per deelmaatlat. Deze EKR's moeten vervolgens gecombineerd worden, waarbij de methode per watertype kan verschillen: soms wegen bepaalde deelmaatlatten zwaarder mee dan anderen. Zie hiervoor Bijlage 4. Details over de werking van de deelmaatlatten en het berekenen van een eindscore voor de EKR zijn te vinden in lit. 9, 10 en 11.

Toetsen en beoordelen

Voor de natuurlijke wateren zijn per watertype grenzen opgesteld voor de kwaliteitsklassen. Dit is op nationaal niveau gebeurd en de waarden zijn te vinden in lit. 9, 10 en 11.

Voor sterk veranderde kunstmatige wateren gelden afwijkende klassengrenzen. Deze zijn regionaal bepaald (zie ook paragraaf 4.1). De EKR moet daarvoor eerst worden omgeschaald naar een Ecologische Score.

Het berekenen van de EKR en het toetsen en beoordelen voor natuurlijke wateren kan geautomatiseerd uitgevoerd worden met het programma QBWat. Zie hiervoor ook de opmerkingen in paragraaf 4.1.

HOOFDSTUK 5 Integreren

5.1 INLEIDING

Het integreren is het combineren van beoordelingsresultaten van verschillende parameters of kwaliteitselementen. Het aggregeren vindt in 3 stappen plaats:

1. Integratie per groep parameters of kwaliteitselementen (paragraaf 5.2);
2. Integratie van biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen tot een Ecologische Toestand of Ecologisch Potentieel (paragraaf 5.3);
3. Het integreren van de Chemische Toestand en de Ecologische Toestand of – Potentieel tot een eindoordeel (paragraaf 5.4).

5.2 INTEGRATIE PER GROEP PARAMETERS OF KWALITEITSELEMENTEN

	Prioritaire en 76/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alq, fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2					x		
Integreren stap 3				x			

Het integreren van parameters of kwaliteitselementen per groep gebeurt volgens het principe one out – all out. Dit betekent dat de laagste beoordeling het geïntegreerde oordeel bepaalt. De groepen waarover geaggregeerd wordt zijn:

- § De prioritaire stoffen en de dochterrichtlijn 76/464-stoffen. Het geïntegreerde oordeel is de Chemische Toestand;
- § De overige relevante stoffen. Voor het geïntegreerde oordeel bestaat geen officiële naam. Dit is een tussenoordeel voor de overige relevante stoffen;
- § De algemeen fysisch-chemische kwaliteitselementen;
- § De hydromorfologische kwaliteitselementen;
- § De biologische kwaliteitselementen.

Voor de eerste twee groepen zijn er twee kwaliteitsklassen als resultaat mogelijk: goed of niet goed. Voor de laatste drie zijn in theorie 5 (voor natuurlijke wateren) of 4 (voor sterk veranderde en kunstmatige wateren) mogelijk. Alleen voor de biologische kwaliteitselementen en alleen voor natuurlijke wateren zijn de klassengrenzen zover uitgewerkt dat deze 5 klassen daadwerkelijk gedefinieerd kunnen worden. Voor sterk veranderde en kunstmatige wateren zijn voor de biologische kwaliteitselementen meestal alleen de klassengrenzen voor het Maximaal en het Goed Ecologisch Potentieel vastgesteld. Voor de algemeen fysisch-chemische kwaliteitselementen geldt ook meestal dat alleen voor de hoogste kwaliteitsklassen grenzen zijn vastgesteld. Voor hydromorfologische kwaliteitselementen zijn op dit moment nog helemaal geen klassengrenzen. Bij het toetsen en beoordelen doen deze laatste kwaliteitselementen dus (nog) niet mee.

5.3

INTEGRATIE TOT ECOLOGISCHE STATUS OF – POTENTIEEL

	Prioritaire en 78/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2				x			
Integreren stap 3				x			

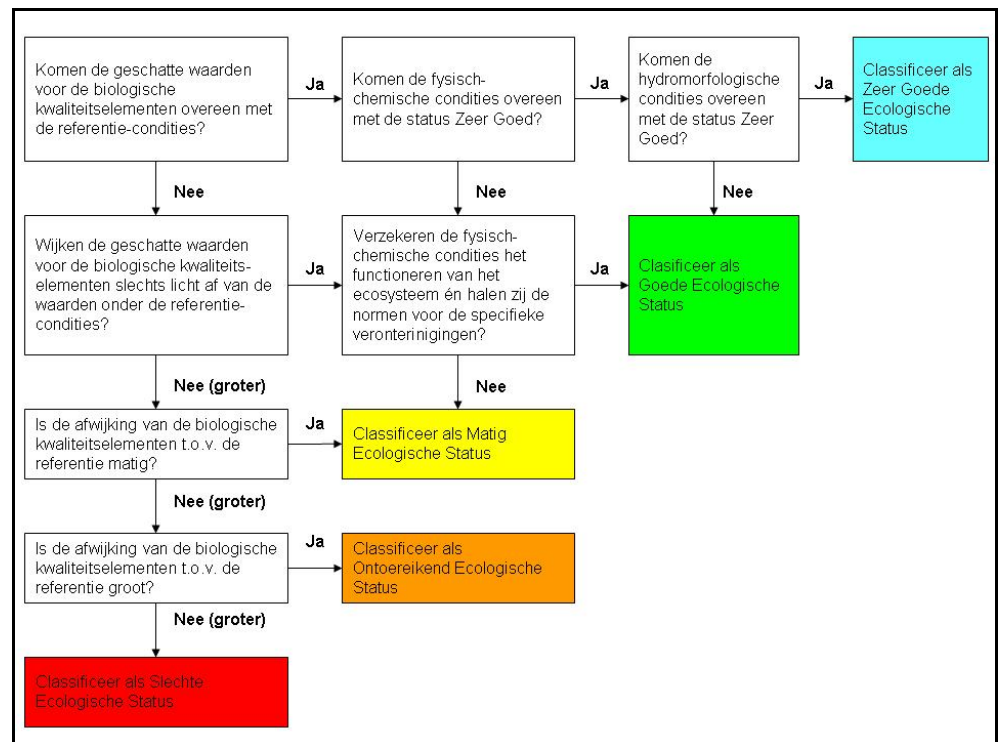
Een volgende belangrijke - en ook relatief ingewikkelde stap - is het integreren van de overige relevante stoffen, de algemeen fysisch-chemische stoffen en de biologische kwaliteitselementen. De werkwijze is echter door de Europese commissie zelf aangegeven en in een CIS-guidance vastgelegd (lit. 19). Er zijn in deze guidance twee schema's gegeven: één voor natuurlijke wateren en één voor sterk veranderde en kunstmatige wateren. Deze schema's zijn overgenomen in Figuur 3 (voor natuurlijke wateren) en Figuur 5 (sterk veranderde en kunstmatige wateren).

Opmerkingen over Figuur 3:

- § Voor het halen van de Zeer Goede of Goede Ecologische status dienen de overige relevante stoffen én de algemeen fysisch-chemische parameters aan de (wettelijke) norm te voldoen;
- § De algemeen fysisch-chemische parameters én de overige relevante stoffen spelen daarnaast een rol bij het onderscheid tussen de Goede en de Matige Ecologische Status;
- § Als de biologische kwaliteitselementen Matig of slechter zijn, spelen de algemeen fysisch-chemische parameters en overige relevante stoffen beiden geen rol meer;
- § De hydromorfologische kwaliteitselementen spelen alleen een rol bij het onderscheid tussen de Zeer Goede en de Goede Ecologische Status.

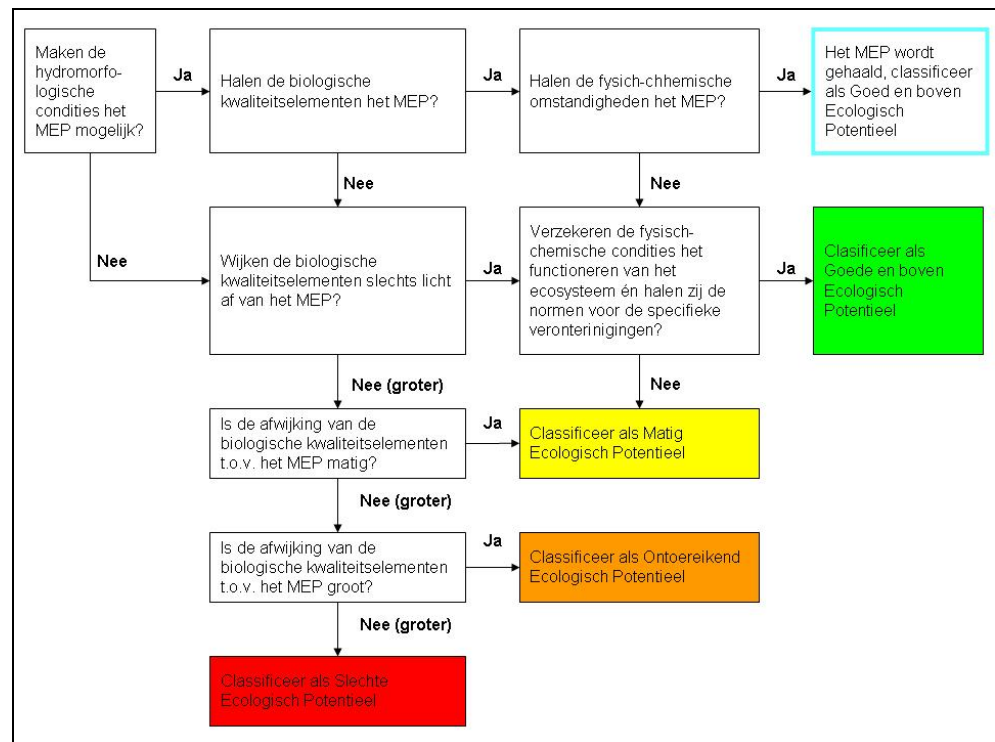
Figuur 5

Schema voor het integreren van biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen tot de Ecologische Status (natuurlijke wateren). Aangepast naar lit. 19.

Figuur 6

Schema voor het integreren van biologische, hydromorfologische en fysisch-chemische kwaliteitselementen tot het Ecologisch Potentieel (sterk veranderde en kunstmatige wateren). Aangepast naar lit. 19.

Opmerkingen bij Figuur 6:

- § Het MEP is geen klasse (range op de EKR-schaal), maar vertegenwoordigt de bovengrens van de klasse Goed Ecologisch Potentieel. Het is vergelijkbaar met de Referentiecondities bij de maatlat voor natuurlijke wateren; daar is het de bovengrens voor de Zeer Goede Ecologische Toestand. Het halen van het MEP is daarom niet met een volledig blauw gekleurd vlak weergegeven, maar met een wit vlak met blauwe rand. Officieel komt deze beoordeling niet voor in de KRW-systematiek;
- § De overige klassen (Goed, Matig, Ontoereikend en Slecht Ecologisch Potentieel) zijn met de kleuren groen, geel, oranje en rood aangegeven. Volgens de systematiek van de KRW moeten deze kleuren eigenlijk grijs gearceerd worden voor sterk veranderde wateren en zwart gearceerd voor kunstmatige wateren. Vanwege de leesbaarheid van de figuur is dit niet gedaan;
- § De hydromorfologische kwaliteitselementen spelen alleen een rol bij het onderscheid tussen het MEP en het GEP. Met andere woorden: het MEP kan in de beoordeling alleen worden gehaald als (uit de hydromorfologische monitoring of anderszins) kan worden aangetoond dat die condities goed zijn;
- § Als de biologische kwaliteitselementen Matig of slechter zijn, spelen hydromorfologische of fysisch-chemische elementen geen rol meer bij de bepaling van het eindoordeel;
- § De normen voor de algemeen fysisch-chemische parameters zijn geen doel op zich, maar een middel om te komen tot een adequaat pakket aan maatregelen om de biologische doelen te kunnen halen. In geval de situatie ontstaat dat de biologie wel voldoet maar de algemeen fysisch-chemische parameters niet, moet worden gehandeld zoals aangegeven in Figuur 7.

Figuur 7

Integratie van biologische kwaliteitselementen en algemeen fysisch-chemische parameters (naar lit. 20)

		Worden de normen voor de fysisch-chemische parameters gehaald?	
		Ja	Nee
Worden de normen voor de biologische kwaliteitselementen gehaald?	Ja	Geen actie nodig.	Nadere analyse nodig. Het kan nodig zijn de normen aan te passen. De CIS Guidance 13 (lit. 16) geeft hiervoor aanwijzingen.
	Nee	Nadere analyse nodig. Het is mogelijk dat andere factoren niet op orde zijn, zoals hydromorfologische kwaliteitselementen en beheer	Actie nodig. De toestand is waarschijnlijk nog ver af van wat wenselijk is. Er zijn mogelijk maatregelen nodig voor zowel de fysisch-chemische parameters als de hydromorfologische kwaliteitselementen

Het resultaat van deze integratie-stap is per T&T-meetlocatie of per waterlichaam één eindoordeel per jaar.

5.4

INTERGRATIE TOT EINDOORDEEL

	Prioritaire en 76/464 stoffen	Overige relevante stoffen	Alg. fysisch-chemische par.	Fytoplankton	Overige waterflora	Macrofauna	Vis
Rapportagegrenzen omzetten	x	x	x				
Aggregeren	x	x	x	x	x		
Ecol. Kwaliteitsratio berekenen				x	x	x	x
Aggregeren						x	
Toetsen en beoordelen	x	x	x	x	x	x	x
Integreren stap 1	x	x	x			x	
Integreren stap 2					x		
Integreren stap 3							x

Deze laatste integratiestap is het combineren van het oordeel over Chemische Toestand en het oordeel over de Ecologische Toestand. Hiervoor geldt het principe one out – all out. Omdat er voor de Chemische Toestand maar twee klassen zijn (goed en niet goed) kan het eindoordeel ook maar uit twee klassen bestaan: goed of niet goed.

BIJLAGE 1

Literatuur

1. Werkgroep MIR, 2007. Protocol Toetsen en Beoordelen. Document met toelichten en voorbeelden voor de toepassing van de KRW-maatlatten biologie in Nederland. Auteurs: R. Pot en T. Pelsma. Productie: R. Pot. In opdracht van RIZA. Status: eindrapport, bewerkt, 7 juni 2007.
2. LBOW/MRE. 2007. Oplegnotitie cluster MRE. Toetsen en beoordelen oppervlaktewater.
3. ARCADIS. 2007. Verslag workshop Toetsen en Beoordelen, zoute wateren, Rijswijk, 12 juni 2007.
4. ARCADIS, 2007. Verslag workshop Toetsen en Beoordelen, zoete wateren, Lelystad, 19 juli 2007.
5. ARCADIS, 2007. Toetsingsmethodiek KRW. In opdracht van Waterschap Zuiderzeeland.
6. R. Maasdam & R. Torenbeek, 2007. Toetsen en beoordelen van de monitoringsgegevens voor de kaderrichtlijn Water. H2O 15/15 2007: 39-41.
7. I. van Splunder, T.A.M. Pelsma & A. Bak (red.), 2006. Richtlijnen monitoring oppervlaktewater. Europese Kaderrichtlijn Water. Versie 1.3, augustus 2006.
8. Projectgroep Implementatie Handreiking MEP/GEP, 2007. Thematische harmonisatie. Samenvatting van de beoordeling van documenten over de afleiding van MEP/GEP door zes experts. PIH, in opdracht van DG Water.
9. STOWA, 2006. Referenties en concept-maatlatten voor Meren voor de Kaderrichtlijn Water. Update april 2006. STOWA-rapport 42A.
10. STOWA, 2006. Referenties en concept-maatlatten voor Rivieren voor de Kaderrichtlijn Water. Update april 2006. STOWA-rapport 43A.
11. STOWA, 2007. Referenties en concept-maatlatten voor Overgangs- en Kustwateren voor de Kaderrichtlijn Water. Update februari 2007. STOWA-rapport 44A.
12. C.H.M. Evers, A.J.M. van den Broek (Royal Haskoning), R. Buskens (Taken Landschapsplanning), A. van Leerdam (Allards Wateradvies), 2007. Omschrijving MEP en conceptmaatlatten voor sloten en kanalen voor de Kaderrichtlijn Water. Royal Haskoning. In opdracht van de deelstroomgebieden Rijn-West, Rijn-Midden, Rijn-Noord, Rijn-Oost, Eems en Maas, STOWA en CSN.
13. R. Pot (Roelf Pot Onderzoek- en Adviesburo), 2005. Default MEP/GEP's voor sterk veranderde en kunstmatige wateren. In opdracht van RIZA.

14. C.H.M. Evers, 2006. Getalswaarden bij e goede ecologische toestand voor oppervlaktewater voor de algemene fysisch-chemische kwaliteitselementen temperatuur, zuurgraad, doorzicht, zoutgehalte en zuurstof. RIZA-rapport 2007-01. STOWA-rapport 2007-02.
15. F. Heinis & C.H.M. Evers (red.), 2007. Ecologische doelen voor nutriënten in oppervlaktewateren. Royal Haskoning. In opdracht van RIZA.
16. F. Heinis (HWE) & C.H.M. Evers (Royal Haskoning), 2007. Afleiding getalswaarden voor nutriënten voor de goede ecologische toestand voor natuurlijke wateren. RIZA-rapport 2007-01. STOWA-rapport 2007-02.
17. R. Pot, 2007. Internationale harmonisatie en validatie van de maatlatten voor de flora van meren en rivieren. Notitie voor Rijkswaterstaat – RIZA.
18. STOWA, 2002. Handboek visstandbemonstering- en beoordeling. STOWA-rapport 2002-07.
19. European Commission, 2003. Common Implementation Strategy for the Water Framework Directive (2000/60/EC). Guidance document no. 13. Overall approach to the classification of ecological status and ecological potential.
20. D. van der Molen, 2006. KRW werknormen voor algemene fysisch-chemische kwaliteitselementen (exclusief nutriënten). Werkgroep Doelstellingen Oppervlaktewater, 24 november 2006.

BIJLAGE 2

Conclusies workshops

- § Protocol gaat om T&T-monitoring én om Operationele monitoring;
- § Welke gegevens: alleen volgens het officiële meetprogramma of ook onderliggende gegevens gebruiken? Overweging: Er kan ook een vraag komen om gegevens over precisie en nauwkeurigheid aan te leveren. Dus: officieel: volgens het aangeleverde meetprogramma. Echter: om een betrouwbaar resultaat aan te leveren: meerdere gegevens gebruiken. Dus in protocol ook aangeven hoe je in ruimte en tijd moet aggregeren, ook al wijkt dat af van de voorgeschreven aanpak. T.z.t. kan deze aanpak gebruikt worden als argument om de officiële meetprogramma's aan te passen;
- § Welke jaren? Gegevens uit één jaar (in principe). Gebruik het laatst beschikbare formele meetjaar. Wel rekening houden met voortschrijdend gemiddelde, als methode die voor sommige kwaliteitselementen (angiospermen), de enige betrouwbare manier is om een oordeel te bepalen. Een voortschrijdend gemiddelde is veel minder een momentopname dan de toestand in een enkel meetjaar. Hier wringt de lage meetfrequentie van het formele KRW meetprogramma;
- § Aggregeren in ruimte of tijd? Conform pilot Zuiderzeeland. Echter wel altijd: binnen één jaar;
- § Gemiddelde of 90%: hangt van stofgroep af. Geldt voor aggregeren zowel in ruimte als tijd;
- § Meting onder de rapportagegrens: waarde vervangen door de helft;
- § Hoe omgaan met biologische beschikbaarheid van zware metalen. Er zijn modellen voor en er komen Europese guidances voor. Op dit moment zijn die er nog niet, en wordt er getoetst en beoordeeld zonder rekening te houden met de biologische beschikbaarheid. In het protocol zal hier wel een opmerking over gemaakt worden, zodat er duidelijk wordt hoe waterbeheerders moeten omgaan met de toetsing van enkele zware metalen volgens het principe van de biologische beschikbaarheid;
- § Hoe omgaan met biologie ondersteunende stoffen? Ook integratie met biologische kwaliteitselementen? Zie schema uit Guidance Classification versus het schema met smiley's (van Diederick van der Molen). Dit laatste is overigens ook op basis van guidance document waarin een terugkoppeling staat. De terugkoppeling dus opnemen in het protocol;
- § Voor de maatlatten geldt dat het proces van intercalibratie loopt en op basis daarvan nog aanpassingen op kunnen treden;
- § Niet voor alle sterk veranderde en kunstmatige waterlichamen zijn aangepaste maatlatten beschikbaar (MEP/GEP). Dit is een verantwoordelijkheid van de betreffende beheerder;
- § Fytoplanktongegevens: meerdere locaties in één waterlichaam. Voorstel staat in het concept protocol van Pot. Dit is afgeleid uit het project van Zuiderzeeland;
- § Fytobenthos: er is maar één monsternametijdstip en er is maar 1 meetlocatie waar echter verschillende stenen of rietstengels verzameld zijn. Het materiaal van die locatie wordt verwerkt tot één mengmonster. Roelf checkt met de Franse methode;
- § Macrofyten: alleen het aantal plots (bij bemonstering) is nog in discussie, hoewel de Richtlijnen Monitoring daar eigenlijk al veel duidelijkheid in scheppen. Voor de rest is de methode duidelijk: één samengesteld monster per waterlichaam maken.

Deze toetsen en beoordelen. Eventuele apart bemonsterde strata of habitats worden dus niet apart beoordeeld;

- § Macrofauna: submonsters (habitats) samenvoegen tot één monster. Monsters apart beoordelen. Dus: voorjaar- en najaar zijn gescheiden monsters. Aanbeveling is om alleen voorjaarsmonster te beoordelen. Er zijn in het algemeen meerdere locaties per waterlichaam. Elke locatie kent meerdere meetpunten/monsters Nadat elke locatie getoetst is: toetsresultaten (EKR waarden of scores) aggregeren. De methode voor aggregeren is: gewogen gemiddelde, naar rato van oppervlak van het betreffende stratum. Daartoe worden de scores binnen een stratum eerst gemiddeld en de strata met elkaar verrekend/gemiddeld naar rato van oppervlak. Dus als de monsterpunten zijn verdeeld over een stratum van 100 hectare (gem score X) en 900 hectare (gem. score Y), dan is de eindscore: $X * (100/1000) + Y * (900/1000)$. De score van Y weegt in dit voorbeeld dus 9 maal zo zwaar;
- § Wat als je gegevens van deelmaatlaten ontbreken? Vanaf 2009 zou het niet meer mogen voorkomen. Dit kan bijvoorbeeld gelden voor fytoplankton (alleen chlorofyl gemeten) en voor vissen: leeftijdsopbouw niet gemeten. In dat geval is er geen toetsing mogelijk. Dit betekent dat de gegevens genegeerd worden. Tot 2009 moet er in het protocol echter een tussenoplossing geboden worden;
- § Er zijn twee EKR-waarden (zie rapport Thematische Harmonisatie). De "echte" EKR geldt alleen voor natuurlijke wateren. Voor Sterk veranderde en kunstmatige wateren wordt het MEP op een aangepaste EKR van 1 gezet. Deze EKR moet in het protocol op herkenbare wijze gemarkeerd worden (als zijnde een herschaalde waarde);
- § Wat te doen met meetpunten buiten waterlichamen (bijvoorbeeld stedelijke wateren)? Het protocol is ook toepasbaar op niet-KRW punten;
- § Terminologie uit de Upload gebruiken.

BIJLAGE 3

Overzicht chemische stoffen en normen

1. Prioritaire stoffen en dochterrichtlijn 76/464 stoffen
 - 1.A. Prioritaire stoffen
 - 1.B. Stoffen van dochterrichtlijn 76/464

2. Overige relevante stoffen
 - 2.A. Landelijke probleemstoffen
 - 2.B. Stroomgebiedrelevante stoffen
 - 2.C. Locale probleemstoffen: MKN

3. Algemeen fysisch-chemische parameters

1. PRIORITAIRE STOFFEN EN 76/464 STOFFEN

1.A. Prioritaire stoffen

Alles wordt in totaal water-gemeten

Stofnaam	Cas-nummer	Eenheid*	Norm zoete wateren (R en M)	MAC zoete wateren (R en M)	Norm zoute wateren (K en O)	MAC zoute wateren (K en O)
Alachlor	15972-60-8	ug/l	0,3	0,7	0,3	0,7
Antraceen	120-12-7	ug/l	0,1	0,4	0,1	0,4
Atrazine	1912-24-9	ug/l	0,6	2,0	0,6	2,0
Benzeen	71-43-2	ug/l	10	50	8	50
Polybroomdifenyloethers (PBDE), alleen pentabroomdifenyloether	32534-81-9	ug/l	0,0005	n.b.	0,0002	n.b.
Cadmium	7440-43-9	ug/l	0,08	0,45	0,2	0,45
C10-C13 chlooralkanen	85535-84-8	ug/l	0,4	1,4	0,4	1,4
Chlorfenvinfos	470-90-6	ug/l	0,1	0,3	0,1	0,3
Chlorpyrifos	2921-88-2	ug/l	0,03	0,1	0,03	0,1
1,2-Dichloorethaan	107-06-2	ug/l	10	n.b.	10	n.b.
Dichloormethaan	75-09-2	ug/l	20	n.b.	20	n.b.
Di(2-ethylhexyl)ftalaat (DEHP)	117-81-7	ug/l	1,3	n.b.	1,3	n.b.
Diuron	330-54-1	ug/l	0,2	1,8	0,2	1,8
Endosulfan (alfa en beta)	115-29-7	ug/l	0,005	0,01	0,0005	0,004
Fluorantheen	206-44-0	ug/l	0,1	1	0,1	1
Hexachloorbenzeen	118-74-1	ug/l	0,01	0,05	0,01	0,05
Hexachloorbutadieën	87-68-3	ug/l	0,1	0,6	0,1	0,6
Hexachloorcyclohexaan	608-73-1	ug/l	0,02	0,04	0,002	0,02
Isoproturon	34123-59-6	ug/l	0,3	1,0	0,3	1,0
Lood	7439-97-1	ug/l	7,2	n.b.	7,2	n.b.
Kwik	7439-97-6	ug/l	0,05	0,07	0,05	0,07
Naftaleen	91-20-3	ug/l	2,4	n.b.	1,2	n.b.
Nikkel	7440-02-0	ug/l	20	n.b.	20	n.b.
Nonylfenol	25154-52-3	ug/l	0,3	2,0	0,3	2,0
Octylfenol	1806-26-4	ug/l	0,1	n.b.	0,01	n.b.
Pentachloorbenzeen	608-93-5	ug/l	0,007	n.b.	0,0007	n.b.
Pentachloorfenol	87-86-5	ug/l	0,4	1	0,4	1
Polycyclische Koolwaterstoffen (PAKs)						
-benzo(a)pyreen	50-32-8	ug/l	0,05	0,1	0,05	0,1
-benzo(b)fluoranteen	205-99-2	ug/l	• 0,03	n.b.	• 0,03	n.b.
-benzo(k)fluoranteen	207-08-9	ug/l				
-benzo(g,h,i)peryleen	191-24-2	ug/l	• 0,002	n.b.	• 0,002	n.b.
-indeno(1,2,3-cd)pyreen	193-39-5	ug/l				
Simazine	122-34-9	ug/l	1	4	1	4
Tributyltin verbindingen	688-73-3	ug/l	0,0002	0,0015	0,0002	0,0015
Trichloorbenzenen (alle isomeren)	12002-48-1	ug/l	0,4	n.b.	0,4	n.b.
Trichloormethaan	67-66-3	ug/l	2,5	n.b.	2,5	n.b.
Trifluralin	1582-09-8	ug/l	0,03	n.b.	0,03	n.b.

1.B. Stoffen van dochterrichtlijn 76/464

Alles wordt in totaal water-gemeten behalve de zware metalen, deze worden als opgeloste fractie gemeten.

Stofnaam	Cas-nummer	Eenheid	Norm zoete wateren (R en M)	MAC zoete wateren (R en M)	Norm zoute wateren (K en O)	MAC zoute wateren (K en O)
DDT (totaal)		ug/l	0,025	n.b.	0,025	n.b.
-para-para DDT	50-29-3	ug/l	0,01	n.b.	0,01	n.b.
Aldrin	309-00-2	ug/l	• 0,010	n.b.	• 0,005	n.b.
Dieldrin	60-57-1	ug/l				
Endrin	72-20-8	ug/l				
Isodrin	465-73-6	ug/l				
Carbontetrachloride	56-23-5	ug/l	12	n.b.	12	n.b.
Tetrachloorethyleen	127-18-4	ug/l	10	n.b.	10	n.b.
Trichloorethyleen	79-01-6	ug/l	10	n.b.	10	n.b.

2. OVERIGE RELEVANTE STOFFEN

2.A. Landelijke probleemstoffen

Alles wordt gemeten in totaal-water. De normen komen overeen met de MKN (zie Bijlage 3, 2C)

Stofnaam	Cas-nummer	Eenheid	Zoet	Zout
Carbendazim	10605-21-7	ug/l	0,5	0,5
Pirimicarb	23103-98-2	ug/l	0,09	0,09
MCPA	94-74-6	ug/l	280	280
Koper	7440-50-8	ug/l	3,8	3,8
Zink	7440-66-6	ug/l	40	40
Polychloorbifenylen (PCBs)				
- PCB 28	7012-37-5	ug/l	0,00024	0,00024
- PCB 52	35639-99-3	ug/l	0,00024	0,00024
- PCB 101	37680-73-2	ug/l	0,00024	0,00024
- PCB 118	31508-00-6	ug/l	0,00024	0,00024
- PCB 138	35065-28-2	ug/l	0,00024	0,00024
- PCB 153	35065-27-1	ug/l	0,00024	0,00024
- PCB 180	35065-29-3	ug/l	0,00024	0,00024

2.B. Stroomgebiedsrelevante stoffen

Alles wordt gemeten in totaal-water, behalve Mecoprop, Bentazon, Trifenylin(-chloride) en MCPA; deze stoffen worden in opgeloste fractie gemeten.

Stofnaam	Cas-nummer	Eenheid	Stroomgebied Rijn		Stroomgebied Maas		Stroomgebied Eems		Stroomgebied Schelde	
			Zoet	Zout	Zoet	Zout	Zoet	Zout	Zoet	Zout
			32	32	-	-	-	-	-	-
Chroom	18540-29-9	ug/l	84	84	-	-	-	-	-	-
Koper	7440-50-8	ug/l	3,8	3,8	3,8	3,8	1,5	1,5	3,8	3,8
Zink	7440-66-6	ug/l	40	40	40	40	620	620	40	40
Bentazon	25057-89-0	ug/l	64	64	-	-	-	-	-	-
Chloortoluron	15545-48-9	ug/l	n.b.	n.b.	-	-	0,22	0,22	-	-
Dichloorvos	62-73-7	ug/l	0,0007	0,0007	-	-	-	-	-	-
Dichloorprop	120-36-5	ug/l	40	40	-	-	-	-	-	-
Dimethoat	60-51-5	ug/l	23	23	-	-	-	-	-	-
Mecoprop	93-65-2	ug/l	380	380	-	-	380	380	-	-
MCPA	94-74-6	ug/l	2	2	-	-	-	-	-	-
Dichloorvos	62-73-7	ug/l	-	-	0,0007	0,0007	-	-	-	-
Pyrazone (Chloridazon)	1698-60-8	ug/l	-	-	73	73	-	-	-	-
Bentazon	25057-89-0	ug/l	-	-	-	-	64	-	-	-
Trifenylinver bindingen	668-34-8	ug/l	-	-	-	-	• 0,005	-	-	-
MCPA	94-74-6	ug/l opgelost	-	-	-	-	280	280	-	-

2.C. Locale probleemstoffen

Voor de overige relevante stoffen geldt, voor zover het geen landelijke probleemstoffen of stroomgebiedrelevante stoffen betreft, de MKN als norm.

Hierbij moet worden opgemerkt dat er ook MKN waarden zijn voor de algemeen fysisch-chemische parameters. Het is de bedoeling dat hiervoor nieuwe, gedifferentieerde normen komen (zie onderdeel 3 van deze bijlage). Die normen zijn echter nog niet wettelijk vastgesteld. Zolang dat niet is gebeurd, gelden de MKN als wettelijke norm voor de algemeen fysisch-chemische parameters.

Beide bovenstaande zaken betekenen dat van de lijst met MKN de normen van de prioritare stoffen, de stoffen van dochtterrichtlijn 76/464, de landelijke probleemstoffen en de stroomgebiedrelevante stoffen vervangen zijn door de nieuwe (vastgestelde) normen. Hetzelfde gaat gebeuren voor de algemeen-fysisch-chemische parameters op het moment dat die wettelijk zijn vastgesteld. Voor de resterende stoffen blijft de MKN gelden.

EGNr.	Stofnaam	CAS-nummer	Milieu- kwaliteitsels oppervlakte- water totaal ^{7,8}	Milieu- kwaliteitsels zwevend stof ⁸
1	Aldrin	309-00-2	0,001 ug/l	
2	2-amino-4-chloorfenol	95-85-2	10 ug/l	
3	Anthraceen	120-12-7	0,08 ug/l	0,2 mg/kg d.s.
4	Arseen (en anorganische verbindingen daarvan)	7440-38-2	32 ug/l	
5	Azinfos-ethyl	2642-71-9	0,011 ug/l	
6	Azinfos-methyl	86-50-0	0,012 ug/l	
7	Benzeen	71-43-2	240 ug/l	
8	Benzidine	92-87-5	0,6 ug/l*	
9	Benzylchloride (alfachloortolueen)	100-44-7	310 ug/l	
10	Benzylideenchloride (alfa,alfa-dichloortolueen)	98-87-3	4,6 ug/l*	
11	Bifenyl	92-52-4	1,5 ug/l*	
12	Cadmium	7440-43-9	2 ug/l	
13	Tetrachloormethaan	56-23-5	1100 ug/l	
14	Chlooralhydraat	302-17-0 500	ug/l*	
15	Chloordaan	57-74-9	0,002 ug/l	
16	Chloorazijnzuur	79-11-8	0,58 ug/l*	
17	2-chlooraniline	95-51-2	2 ug/l	
18	3-chlooraniline	108-42-9	2 ug/l	
19	4-chlooraniline	106-47-8	2 ug/l	
20	Chloorbenzeen	108-90-7	690 ug/l	
21	1-Chloor-2,4-dinitrobenzeen	97-00-7	0,54 ug/l*	
22	2-Chloorethanol	107-07-3	155 ug/l*	
23	Trichloormethaan	67-66-3	590 ug/l	
24	4-Chloor-3-methylfenol	59-50-7	26 ug/l*	
25	1-Chloornaftaleen	90-13-1	0,77 ug/l*	
26	Chloornaftalenen (technisch mengsel)		0,77 ug/l* ¹	
27	4-Chloor-2-nitroaniline	89-63-4	3 ug/l	
28	1-Chloor-2-nitrobenzeen	88-73-3	29 ug/l*	
29	1-Chloor-3-nitrobenzeen	121-73-3	0,55 ug/l*	
30	1-Chloor-4-nitrobenzeen	100-00-5	19 ug/l*	
31	4-Chloor-2-nitrotolueen	89-59-8	4 ug/l*	
32	Chloornitrotolueenen (andere dan 4-Chloor-2-		16 ug/l* ¹	

EGNr.	Stofnaam	CAS-nummer	Milieu- kwaliteitseis oppervlakte- water totaal ^{7,8}	Milieu- kwaliteitseis zwevend stof ⁸
	nitrotolueen)			
33	2-Chloorfenol	95-57-8	25 ug/l	
34	3-Chloorfenol	108-43-0	25 ug/l	
35	4-Chloorfenol	106-48-9	25 ug/l	
36	Chloropreen (2-Chloor-1,3-butadieen)	126-99-8	10 ug/l	
37	3-Chloorpropeen (allylchloride)	107-05-1	3 ug/l	
38	2-Chloortolueen	95-49-8	310 ug/l	
39	3-Chloortolueen	08-41-8	310 ug/l	
40	4-Chloortolueen	106-43-4	310 ug/l	
41	2-Chloor-p-toluïne	615-65-6	36 ug/l*	
42	Chloortoluienen (andere dan 2-Chloor-ptoluiene)		6,2 ug/l* ¹	
43	Cumafos	56-72-4	0,0007ug/l	
44	Cyanaanzuurchloride (2,4,6-trichloor-1,3,5-triazine)	108-77-0	0,1 ug/l*	
45	2,4-D (en zouten en esters van 2,4-D)	94-75-5	26 ug/l	
46	DDT	289-02-6	0,0009 ug/l	
47	Demeton	298-03-3	0,14 ug/l	
48	1,2-Dibroomethaan	106-93-4	4,8 ug/l*	
49	Dibutyltindichloride	683-18-1	0,02 ug/l*	
50	Dibutyltinoxide	818-08-6	0,7 ug/l*	
51	Dibutyltinzouten (andere dan dibutyltindichloride en dibutyltinoxide)	1002-53-5	0,02 ug/l* ¹	
52	Dichlooranilinen		3 ug/l ¹	
53	1,2-Dichloorbenzeen	95-50-1	250 ug/l	
54	1,3-Dichloorbenzeen	541-73-1	250 ug/l	
55	1,4-Dichloorbenzeen	106-46-7	250 ug/l	
56	Dichloorbenzidine	91-94-1	ug/l*	
57	Dichloordiisopropylether	108-60-1	10 ug/l*	
58	1,1-Dichloorethaan	75-34-3	700 ug/l	
60	1,1-Dichloorethyleen(vinylideenchloride)	75-35-4	3400 ug/l	
61	1,2-Dichloorethyleen	540-59-0	6100 ug/l	
62	Dichloormethaan	75-09-2	20.000 ug/l	
63	Dichloornitrobenzenen		1,4 ug/l* ¹	
64	2,4-Dichloorfenol	120-83-2	15 ug/l	
65	1,2-Dichloorpropaan	78-87-5	76 ug/l	
66	1,3-Dichloorpropaan-2-ol	96-23-1	104 ug/l*	
67	1,3-Dichloorpropeen	542-76-6	8 ug/l	
68	2,3-Dichloorpropeen	78-88-6	8 ug/l	
69	Dichloorprop	120-36-5	40 ug/l	
70	Dichloorvos	62-73-7	0,0007 ug/l	
71	Dieldrin	60-57-1	0,039 ug/l	
72	Diethylamine	109-89-7	20 ug/l*	
73	Dimethoat	60-51-5	23 ug/l	
74	Dimethylamine	124-40-3	7,5 ug/l*	
75	Disulfoton	298-04-4	0,082 ug/l	
76	Endosulfan	115-29-7	0,020 ug/l	
77	Endrin	72-20-8	0,004 ug/l	8 ug/kg d.s.
78	Epichloorhydrine	106-89-8	12 ug/l*	
79	Ethylbenzeen	100-41-4	370 ug/l	
80	Fenitrothion	122-14-5	0,009 ug/l	

EGNr.	Stofnaam	CAS-nummer	Milieu- kwaliteitseis oppervlakte- water totaal ^{7,8}	Milieu- kwaliteitseis zwevend stof ⁸
81	Fenthion	55-38-9	0,003 ug/l	
82	Heptachloor	76-44-8	0,0005 ug/l	
(82)	Heptachloorepoxide		0,0005 ug/l	
83	Hexachloorbenzeen	118-74-1	0,009 ug/l	
86	Hexachloorethaan	67-72-1	83 ug/l	
87	Isopropylbenzeen	98-83-9	4,2 ug/l*	
88	Linuron	330-55-2	0,25 ug/l	
89	Malathion	121-75-5	0,013 ug/l	
90	MCPA	94-74-6	280 ug/l	
91	Mecoprop-p	93-65-2	380 ug/l	
92	Kwik	7439-97-6	1,2 ug/l	
93	Methamidophos	1 0265-92-6	0,016 ug/l*	
94	Mevinfos	2 6718-65-0	0,002 ug/l	
95	Monolinuron	1746-81-2	0,001 ug/l*	
96	Naftaleen	91-20-3	1,2 ug/l	0,2 mg/kg d.s.
97	Omethoate	1113-02-6	1,2 ug/l	
98	Oxydemeton-methyl	301-12-2	0,035 ug/l	
99	PAH (in het bijzonder 3,4-benzopyreen en 3,4-benzofluorantheen)			
(99)	Benzo-a-pyreen (3,4-benzopyreen)	50-32-8	0,2 ug/l	6 mg/kg d.s.
(99)	3,4-benzofluorantheen	205-99-2	0,025 ug/l	
(99)	Benzo(k)fluorantheen	207-08-9	0,2 ug/l	4 mg/kg d.s.
(99)	Benzo(a)pyreen	50-32-8	0,2 ug/l	6 mg/kg d.s.
(99)	Benzo(ghi)peryleen	191-24-2	0,5 ug/l	16 mg/kg d.s.
(99)	Benz(a)anthraceen	56-55-3	0,03 ug/l	0,8 mg/kg d.s.
(99)	Fluorantheen	206-44-0	0,5 ug/l	6 mg/kg d.s.
(99)	Indenopyreen	193-39-5	0,4 ug/l	12 mg/kg d.s.
(99)	Fenantreen	85-01-8	0,3 ug/l	1 mg/kg d.s.
(99)	Chryseen	218-01-9	0,9 ug/l	22 mg/kg d.s.
100	Parathion	56-38-2	0,005 ug/l	
(100)	Parathion-methyl	298-00-0	0,011 ug/l	
101	PCB (en PCT)			
(101)	PCB-101	37680-73-2		8 ug/kg d.s.
(101)	PCB-118	31508-00-6		8 ug/kg d.s.
(101)	PCB-138	35065-28-2		8 ug/kg d.s.
(101)	PCB-153	35065-27-1		8 ug/kg d.s.
(101)	PCB-180	35065-29-3		8 ug/kg d.s.
(101)	PCB-28	7012-37-5		8 ug/kg d.s.
(101)	PCB-52	35639-99-3		8 ug/kg d.s.
102	Pentachloorfenol	87-86-5	4 ug/l	
103	Foxim	14816-18-3	0,082 ug/l	
104	Propanil	709-98-8	0,07 ug/l*	
105	Pyrazon (Chloridazon)	1698-60-8	73 ug/l	
106	Simazine	122-34-9	0,140 ug/l	
107	2,4,5-T (en zouten en esters van 2,4,5-T)	93-76-5	9 ug/l	
108	Tetrabutyltin	1461-25-2	1,6 ug/l ²	156 ug/kg d.s. ²
			0,017 ug/l ³	1,6 ug/kg d.s. ³
109	1,2,4,5-Tetrachloorbenzeen	95-94-3	24 ug/l	
110	1,1,2,2-Tetrachloorethaan	79-34-5	3300 ug/l	

EGNr.	Stofnaam	CAS-nummer	Milieu- kwaliteitseis oppervlakte- water totaal ^{7,8}	Milieu- kwaliteitseis zwevend stof ⁸
111	Tetrachloorethyleen	127-18-4	330 ug/l	
112	Tolueen	108-88-3	730 ug/l	
113	Triazophos	24017-47-8	0,032 ug/l	
114	Tributylfosfaat	126-73-8	13 ug/l*	
115	Tributyltinoxide	56-35-9	0,014 ug/l ^{2,4}	20 ug/kg d.s. ^{2,4}
			0,001 ug/l ^{3,4}	1,4 ug/kg d.s. ^{3,4}
116	Trichloorfon	52-68-6	0,001 ug/l	
117	Trichloorbenzeen (alle isom.)	12002-48-1	67 ug/l	
119	1,1,1-Trichloorethaan	71-55-6	2100 ug/l	
120	1,1,2-Trichloorethaan	79-00-5	7900 ug/l	
121	Trichloorethyleen	79-01-6	2400 ug/l	
122	Trichloorfenolen	95-9-4 en 88-06-2	3 ug/l ¹	
123	1,1,2-Trichloortrifluorethaan	76-13-1	3,7 ug/l*	
124	Trifluraline	1582-09-8	0,038 ug/l	
125	Trifenylnitacetaat	900-95-8	0,005 ug/l ^{2,5}	12 ug/kg d.s. ^{2,5}
			0,0009 ug/l ^{3,5}	2 ug/kg d.s. ^{3,5}
126	Trifenylnitchloride	639-58-7	0,005 ug/l ^{2,5}	12 ug/kg d.s. ^{2,5}
			0,0009 ug/l ^{3,5}	2 ug/kg d.s. ^{3,5}
127	Trifenylnithydroxide	76-87-9	0,005 ug/l ^{2,5}	12 ug/kg d.s. ^{2,5}
			0,0009 ug/l ^{3,5}	2 ug/kg d.s. ^{3,5}
128	Vinylchloride (chloorethyleen)	75-01-4	820 ug/l	
129	Xylenen (technisch mengsel van isomeren)	1330-20-7	380 ug/l 1	
130	Isodrin	465-73-6	0,008 ug/l*	
131	Atrazine	1912-24-9	2,4 ug/l	
132	Bentazon	25057-89-0	64 ug/l	
A	Titaan	7440-32-6	20 ug/l* ⁶	
B	Borium	7440-42-8	650 ug/l* ⁶	
C	Uranium	7440-61-1	1 ug/l* ⁶	
D	Tellurium	13494-80-9	100 ug/l* ⁶	
E	Zilver	7440-22-4	0,08 ug/l* ^{2,6}	
			1,2 ug/l* ^{3,6}	
F	Octamethyltetrasiloxaan	556-67-2	0,5 ug/l	
	Alachlor	15972-60-8	1,1 ug/l*	
	Chlorfenvinphos	4 70-90-6	0,002 ug/l	
	Chlorpyrifos	2 921-88-2	0,003 ug/l	
	Diuron	330-54-1	0,43 ug/l	
	Alpha-endosulfan	959-98-8	0,02 ug/l	
	Lindaan	58-89-9	0,92 ug/l	
	Isoproturon	34123-59-6	0,32 ug/l	
	Lood	7439-92-1	220 ug/l	
	Nickel	7440-02-0	6,3 ug/l	
	Pentachloorbenzeen	608-93-5	0,3 ug/l	
	Antimoon	7440-36-0	7,2 ug/l	
	Barium	7440-39-3	230 ug/l	
	Beryllium	7440-41-7	0,2 ug/l	
	Carbendazim	10605-21-7	0,5 ug/l	
	Chloorprofam	101-21-3	3,3 ug/l	
	Chroom	18540-29-9	84 ug/l	

EGNr.	Stofnaam	CAS-nummer	Milieu- kwaliteitseis oppervlakte- water totaal ^{7,8}	Milieu- kwaliteitseis zwevend stof ⁸
	Diazinon	333-41-5	0,037 ug/l	
	Fluoriden	16984-48-8	1,5 F mg/l*	
	Heptenofos	2 3560-59-0	0,020 ug/l	
	Kobalt	7440-48-4	3,1 ug/l	
	Koper	7440-50-8	3,8 ug/l	
	Metazachloor	67129-08-2	34 ug/l	
	Methabenzthiazuron	18691-97-9	1,8 ug/l	
	Metolachloor	51218-45-2	0,2 ug/l	
	Molybdeen	7439-98-7	300 ug/l	
	Pirimicarb	23103-98-2	0,09 ug/l	
	Propoxur	114-26-1	0,01 ug/l	
	Selenium	7782-49-2	5,4 ug/l	
	Styreen	100-42-5	570 ug/l	
	Terbutylazine		0,19 ug/l*	
	Thallium	7440-28-0	1,7 ug/l	
	Tin	7440-31-5	220 ug/l	
	Tolclofos-methyl	57018-04-9	0,80 ug/l	
	Vanadium	7440-62-2	5,1 ug/l	
	Zink	7440-66-6	40 ug/l	

Voetnoten:

* De weergegeven milieukwaliteitseis geldt voor de stof in opgeloste vorm.

- 1 Milieukwaliteitseis geldt voor individuele stoffen uit de groep.
- 2 Milieukwaliteitseis geldt voor zoete oppervlaktewateren.
- 3 Milieukwaliteitseis geldt voor zoute oppervlaktewateren.
- 4 Milieukwaliteitseis geldt voor de som van tributyltinverbindingen.
- 5 Milieukwaliteitseis geldt voor de som van trifenyltinverbindingen.
- 6 Bij de milieukwaliteitseis dient de lokale achtergrondconcentratie te worden opgeteld.
- 7 De getalswaarden voor de totale concentratie in water gelden voor een zwevende stof concentratie van 30 mg/l. Zie voor de methode van standaardisatie bijlage 9 en bijlage 8 van het CIW-rapport 'Normen voor het waterbeheer' van mei 2000.
- 8 De getalswaarden voor de totale concentratie in water en voor zwevend stof zijn gebaseerd op een standaard samenstelling van zwevende stof van 20% organische stof en 40% lutum.

3. ALGEMENE FYSISCH-CHEMISCHE PARAMETERS

- § Deze normen zijn nog niet wettelijk vastgesteld. Zolang dat het geval is, geldt de MKN (zie 2.C van deze bijlage) als norm;
- § Alles wordt gemeten in totaal-water, behalve de nutriënten in overgangs- en kustwateren; deze worden als opgeloste, anorganische fractie gemeten;
- § Bij de nutriënten is in de eerste twee kolommen de norm onderstreept die het meest bepalend is voor het ecologisch functioneren. Het voorstel is dat alleen deze stof gerapporteerd wordt;
- § Er liggen nieuwe voorstellen voor nutriënten deze zijn met rood in de laatste twee kolommen aangegeven.

Watertype	Temperatuur		Zuurgraad		Doorzicht		Chloride		Zuurstof		Totaal-P	Totaal-N	Nieuw voorstel	Nieuw voorstel
	°C		pH		m		mg/l		%		mgP/l	mgN/l	Totaal-P	Totaal-N
	ZGET	GET	ZGET	GET	ZGET	GET	ZGET	GET	ZGET	GET	GET	GET	mgP/l	mgN/l
M5	• 25	• 25	6,5-8,5	6,5-8,5	• 0,9	• 0,9	• 150	• 150	• 60 & • 120	• 60 & • 120	<u>0,06-0,10</u>	1,3-1,5		
M11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,10</u>	1,5		
M12	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,04-0,1</u>			
M13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,04</u>	0,59		
M14	• 25	• 25	5,5-8,5	5,5-8,5	• 0,9	• 0,9	• 200	• 200	• 60 & • 120	• 60 & • 120	<u>0,08</u>	1,5	0,09	1,3
M16	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,04</u>	0,9		
M20	• 25	• 25	6,5-8,5	6,5-8,5	> 1,7	> 1,7	• 200	• 200	• 60 & • 120	• 60 & • 120	<u>0,03</u>	1,0	0,02	0,7
M21	• 25	• 25	6,5-8,5	6,5-8,5	• 1,7	• 1,7	• 200	• 200	• 60 & • 120	• 60 & • 120	<u>0,03-0,04</u>	0,9-1,0	0,07	1,3
M22	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,06-0,10</u>	1,3-1,5		
M23	• 25	• 25	6,5-8,5	6,5-8,5	• 0,9	• 0,9	• 200	• 200	• 60 & • 120	• 60 & • 120	<u>0,06-0,10</u>	1,3-1,5		
M24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,03-0,04</u>	0,9-1,0		
M25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,07</u>	1,3		
M26	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,04-0,1</u>	0,92-2,00		
M27	• 25	• 25	5,5-7,5	5,5-7,5	• 0,9	• 0,9	• 200	• 200	• 60 & • 120	• 60 & • 120	0,06	1,3	0,09	1,3
M28	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,03-0,04</u>	0,9-1,0		
M30	• 25	• 25	6,0-9,0	6,0-9,0	• 0,9	• 0,9	• 300 & • 3000	• 300 & • 3000	• 60 & • 120	• 60 & • 120	0,11	1,8		
M31	• 25	• 25	7,5-9,0	7,5-9,0	• 0,9	• 0,9	• 3000	• 3000	• 60 & • 120	• 60 & • 120	0,11	1,8		
M32	• 25	• 25	6,5-9,0	6,5-9,0	• 0,9	• 0,9	• 10000	• 10000	• 60 & • 120	• 60 & • 120	0,11	1,8		
O2	• 25	• 25	-	-	• 0,2	• 0,2	-	-	• 60	• 60	0,07	0,49	0,07	0,46

Watertype	Temperatuur		Zuurgraad		Doorzicht		Chloride		Zuurstof		Totaal-P	Totaal-N	Nieuw voorstel	Nieuw voorstel
	oC		pH		m		mg/l		%		mgP/l	mgN/l	Totaal-P	Totaal-N
	ZGET	GET	ZGET	GET	ZGET	GET	ZGET	GET	ZGET	GET	GET	GET	GET	GET
K1	• 25	• 25	-	-	> 0,7	> 0,7	-	-	• 60	• 60	0,07	<u>0,49</u>	0,07	0,46
K2	• 25	• 25	-	-	• 0,3	• 0,3	-	-	• 60	• 60	0,07	<u>0,49</u>	0,07	0,46
K3	• 25	• 25	-	-	• 0,7	• 0,7	-	-	• 60	• 60	0,07	<u>0,49</u>	0,07	0,46
R1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,10</u>	n.b.		
R2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,10</u>	n.b.		
R3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,12</u>	4		
R4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,12</u>	4		
R5	• 25	• 25	5,5-8,5	5,5-8,5	-	-	• 150	• 150	• 70 & • 120	• 70 & • 120	<u>0,14</u>	4		
R6	• 25	• 25	5,5-8,5	5,5-8,5	-	-	• 150	• 150	• 70 & • 120	• 70 & • 120	<u>0,14</u>	4		
R7	• 28	• 28	6,0-8,5	6,0-8,5	-	-	• 150	• 150	• 70 & • 120	• 70 & • 120	<u>0,14</u>	4	0,14	± 3
R8	• 28	• 28	6,0-8,5	6,0-8,5	-	-	• 300	• 300	• 70 & • 120	• 70 & • 120	<u>0,14</u>	4	0,14	± 3
R9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,12</u>	4		
R10	• 25	• 25	6,5-8,5	6,5-8,5	-	-	• 150	• 150	• 70 & • 120	• 70 & • 120	<u>0,14</u>	4		
R11	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,12</u>	4		
R12	• 25	• 25	4,5-6,5	4,5-6,5	-	-	• 150	• 150	• 70 & • 120	• 70 & • 120	<u>0,14</u>	4		
R13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,12</u>	4		
R14	• 25	• 25	5,5-8,5	5,5-8,5	-	-	• 150	• 150	• 80 & • 120	• 80 & • 120	<u>0,14</u>	4		
R15	• 25	• 25	5,5-8,5	5,5-8,5	-	-	• 150	• 150	• 80 & • 120	• 80 & • 120	<u>0,14</u>	4		
R16	• 21,5	• 21,5	6,0-8,5	6,0-8,5	-	-	• 150	• 150	• 80 & • 120	• 80 & • 120	<u>0,14</u>	4	0,14	± 3
R17	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	<u>0,12</u>	4		
R18	• 25	• 25	6,5-8,5	6,5-8,5	-	-	• 150	• 150	• 80 & • 120	• 80 & • 120	0,14	4		

BIJLAGE 4

Achtergrondinformatie maatlatten

De informatie uit deze bijlage is afkomstig van lit. 1 maar is op basis van latere discussies op sommige onderdelen gewijzigd.

FYTOPLANKTON

Deelmaatlatten

Het biologisch kwaliteitselement fytoplankton kent twee deelmaatlatten.

1. Voor het beoordelen van de abundantie wordt de concentratie chlorofyl-a gebruikt. Dit is een negatieve deelmaatlat: des te meer chlorofyl-a, des te lager is het oordeel.
2. Voor het beoordelen van de soortensamenstelling is een maatlat voor bloei ontwikkeld. Dit is ook een negatieve maatlat: des de sterker een bloei des te lager is het oordeel. Als er meerdere soorten fytoplankton in meren een bloei vertonen, dan bepaalt de soort met de laagste kwaliteitsindicatie het oordeel. In de kust- en overgangswateren wordt alleen de bloei van de schuimalg *Phaeocystis* beoordeeld.

Deelmaatlat chlorofyl-a

Het oordeel voor chlorofyl-a wordt bepaald door een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en concentratie. De maatlat geeft waarden in microgram/liter voor het chlorofyl-a-gehalte op de klassengrenzen en voor de referentie.

Deelmaatlat bloei

Voor M-typen, behalve het brakke tot zoute type M32, wordt het oordeel bepaald door de planktonsoort uit de gegeven lijst die de laagste score geeft mits het aantal van de soort hoog genoeg is (bloei); per soort is een criterium voor dit aantal gesteld. Sommige soorten komen twee keer voor, met verschillende scores voor een matige bloei en voor een sterke bloei.

Als geen enkele soort een score geeft voor bloei, dan wordt deze deelmaatlat niet berekend en wordt dus ook genegeerd in de verdere berekeningen voor de maatlat voor fytoplankton

Bij O- en K-typen en bij type M32 wordt alleen de bloei van *Phaeocystis* beoordeeld. Het oordeel wordt bepaald door een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het aantal cellen per microliter op de klassengrenzen en voor de referentie.

Combineren van deelmaatlatten

De beoordeling van de maatlatten voor chlorofyl-a en voor bloei worden gemiddeld, maar als een bloei niet kan worden geconstateerd geldt dat de score voor chlorofyl-a bepalend is. Bij kust- en overgangswateren geldt bovendien dat de score voor chlorofyl-a bepalend is als deze slechter scoort dan de score voor bloei (van *Phaeocystis*). Bij het eindoordeel in O- en K-typen en M32 worden de scores van Chlorofyl-a en bloei ook gemiddeld, voor zover Chlorofyl-a een hogere score heeft. Als Chlorofyl-a een lagere score heeft, wordt de score voor bloei genegeerd.

OVERIGE WATERFLORA: MACROFYTEN, MACRO-ALGEN, ANGIOSPERMEN EN FYTOBENTHOS

Fytobenthos

Voor fyto­benthos zijn nog geen eenduidige maat­latten beschikbaar.

*Macrofyten**Deelmaat­latten*

Er zijn twee deel­maat­latten voor meren en rivieren: abun­dantie groeivormen en soortensamen­stelling water­planten.

Voor het beoor­delen van de abun­dantie wordt de totale bedek­king van plan­ten die behoren tot een be­paalde groeivorm ge­bruikt. Er worden zes groeivormen onderscheiden, waarvan in de meeste watertypen maar een beperkt aantal relevant wordt geacht. Deze groeivormen zijn: sub­merse water­planten, drijf­blad water­planten, em­er­gente water­planten, flab, kroos en oe­verbegroeiing. De deel­maat­lat voor abun­dantie is een opti­mum­maat­lat. De referentie­bedek­king heeft een be­paalde waarde, als de bedek­king lager is of hoger is, dan wordt de beoor­deling lager. In veel gevallen ligt het opti­mum echter op een van de uiteinden van de schaal 0-100%. Als het opti­mum bij 0% ligt, zoals dat bij Flab en Kroos het geval is, is dus sprake van een negatieve maat­lat: des te hoger de bedek­king des te lager de beoor­deling. Bij Kroos en Flab geldt een clause dat de deel­maat­lat niet relevant wordt geacht zodra de score van de deel­maat­lat een waarde van 0,6 of hoger heeft.

De deel­maat­lat voor soortensamen­stelling water­planten is een positieve maat­lat, des te meer soorten des te hoger het oordeel, maar niet alle soorten die voor kunnen komen tellen mee en ook tellen niet alle soorten even zwaar. Er is per type een lijst van soorten op­ge­steld die als ken­merkend worden be­schouwd voor het type en die een bij­drage aan de score geven als ze voor­komen. De score is af­han­kelijk van de mate van voor­komen in drie categorieën: weinig, matig, veel.

Voor­be­werking

De schatting wordt uitgedrukt in een eenheid op een schaal die nogal kan variëren, evenals de methode om de schatting uit te voeren. Gangbare schalen zijn die van Tansley, Braun-Blanquet en Londo; van deze schalen bestaan echter verschillende varianten en ook verschillen in opvattingen over het gebruik. Soms wordt nog een andere schaal gebuikt. In de referentiedocumenten is een omzetting voorgesteld vanuit de meest gangbare schalen naar de 1-2-3 schaal die wordt gebruikt voor de maat­lat soortensamen­stelling water­planten.

Tabel 3

De drie abundantie-classes bij verschillende veldtechnieken.

Abundantie-klasse	Omschrijving	Tansley-code	STOWA-bedekkings-klasse	Braun-Blanquet	Kohler	ECOFrame abundantie-schaal
1	Zeldzaam of schaars	R, O, LF	1, 2, 3	r, +	1, 2	1
2	Frequent en/of plaatselijk	F, LA, LD	4, 5, 7	1, 2a, 2b, 2m, 3	3, 4	2
3	Algemeen of codominant	A, CD, D	6, 8, 9	4, 5	5	3

Deze omzetting kan echter voor meerdere uitleg vatbaar zijn en bovendien wordt conversie van een aantal andere monstermethoden niet voorgeschreven. Daarom is er een toets ontwikkeld om na te gaan of de conversie van de veldwaarnemingscores naar abundantie-classes op de 1-2-3-schaal juist is gebeurd (lit. 17):

Tabel 4

Toets op de conversie van veldwaarnemingscores naar abundantieclasses. De tabel geeft de waarden waarbinnen het aandeel van soorten in de genoemde abundantieclasses zou moeten liggen. Voor klasse 2 geldt altijd: "de rest".

Totale bedekking	>60 %	20-60 %	10-20 %	< 5 %
Klasse 3	5-20 %	5-15 %	0-10 %	0-5 %
Klasse 1	30-50 %	40-60 %	50-70 %	60-80 %

Deze toets is bedoeld om de procedure voor verwerking van monitoringsgegevens te valideren. Verhoudingen buiten het gegeven bereik moeten als aanwijzing worden beschouwd dat de procedure mogelijk niet correct is. Als de conversie doorgaans wel tot verhoudingen leidt die binnen het bereik vallen kan de conversieprocedure wel als valide worden beschouwd. Indien de procedure niet correct blijkt te zijn uitgevoerd, dient deze opnieuw gedaan te worden.

Aggregatie

Bij de schatting van het voorkomen van de soorten waterplanten in de zoete wateren vindt al een zekere aggregatie plaats omdat een opname een weergave is van het voorkomen van soorten in een gebiedje van 100 meter rivierlengte of een vak van 200 bij 200 meter in een meer.

De geschatte bedekkingen van de groeivormen submers, drijfbladsoorten, emers, kroos, draadalg/flab en oevervegetatie die per vegetatieopname in het veld zijn geschat worden gewoon gemiddeld tot scores die worden gebruikt in de (deel)maatlaten abundantie groeivormen.

Voor aggregatie van de bedekkingen per soort worden de scores getransformeerd gemiddeld. Daarvoor moeten de scores eerst omgezet worden naar de 1-2-3-schaal. Vervolgens wordt van de scores de e-macht berekend, deze worden gemiddeld en daarna wordt de natuurlijke logaritme getrokken. Er vindt dus géén gewogen middeling naar stratum plaats. Bij de opnamen wordt immers al rekening gehouden met de relatieve omvang van verschillende strata. Het gestratificeerd monitoren leidt dus al tot een representatief monster.

Toetsen en beoordelen

Voor de abundantie groeivormen zijn per watertype klassengrenzen opgesteld. Deze zijn in lit. 9 en 10 te vinden. Dit levert per groeivorm een EKR. Deze worden gemiddeld tot een EKR voor de deelmaatlat abundantie. Daarbij geldt de clausule dat kroos en flab niet relevant worden geacht (en dus niet betrokken worden bij het berekenen van een gemiddelde EKR), zodra de score een waarde van 0,6 of hoger heeft.

Voor de deelmaatlat soortensamenstelling zijn eveneens per watertype klassengrenzen opgesteld (lit. 9 en 10). Dit levert één EKR voor de deelmaatlat soortensamenstelling.

De toetswaarde is het gemiddelde van de EKR's van beide deelmaatlaten. Voor de toekenning van kwaliteitsklassen ("beoordelen") is de maatlat van de natuurlijke wateren in 5 gelijke delen verdeeld (elk dus met een range van 0,2 EKR). Voor kunstmatig en overgangswateren zijn de klassengrenzen per waterlichaam vastgesteld (hier niet uitgewerkt).

Macro-algen en angiospermen

Deelmaatlaten

De maatlat voor overige waterflora van kustwateren en overgangswateren en M32 kent op dit moment vijf deelmaatlaten: twee voor soortensamenstelling en drie voor abundantie. Deze deelmaatlaten zijn ontleend aan drie onderdelen van de begroeiing: kwelders (areaal en kwaliteit), zeegrasvelden (areaal en dichtheid van de soorten) en de wierophoping (areaal). Deze deelmaatlat wierophoping gaat echter vervallen. Er blijven dus vier deelmaatlaten over.

Alle vier de deelmaatlaten zijn positieve maatlaten: des te meer areaal, kwaliteit of soorten, des te hoger is het oordeel. De deelmaatlat voor wierophoping was een negatieve maatlat: des te meer wierophoping des te lager het oordeel. Zoals gezegd gaat deze deelmaatlat vervallen.

Aggregatie

Bij de monitoring wordt een waterlichaam als één geheel opgenomen. De resultaten van de vijf deelmaatlaten geven dus al een beeld van het hele waterlichaam en er hoeft geen aggregatie plaats te vinden.

Toetsen en beoordelen

Voor de vijf deelmaatlaten zijn per watertype klassengrenzen opgesteld. Dit levert per deelmaatlat een EKR. Deze worden vervolgens gecombineerd, waarbij geldt dat de laagste score de gecombineerde EKR geeft. Voor natuurlijke wateren is de EKR-schaal in 5 gelijke delen verdeeld, elk dus met een range van 0,2 EKR. Voor sterk veranderde en kunstmatige wateren zijn de klassengrenzen voor het beoordelen per waterlichaam opgesteld (hier niet uitgewerkt).

MACROFAUNA

Maatlatten

Zoete wateren

Het biologisch kwaliteitselement macrofauna kent formeel geen deelmaatlatten. De maatlat is gebaseerd op de verhouding tussen kenmerkende soorten en positieve en negatieve indicatorsoorten. Des te meer kenmerkende en positieve soorten en des te minder negatieve soorten, des te hoger is het oordeel. Met deze soorten wordt het aspect abundantie beoordeeld: het aantal exemplaren van deze soorten wordt beoordeeld. Met de kenmerkende soorten wordt het aspect soortensamenstelling beoordeeld: het aantal soorten ongeacht het aantal individuen.

In één watertype (R7) wordt een correctiefactor toegepast voor een onnatuurlijke verschuiving binnen de groep van positieve en kenmerkende soorten, door ook het aantal families van haften, steenvliegen en kokerjuffers waarvan ten minste één soort is aangetroffen in de berekening op te nemen. Deze correctiefactor, die in feite de maatlat strenger maakt, werd voor de andere riviertypen niet nodig geacht.

De beoordeling van het zoute meren type M32 zal aansluiten bij de overgangswateren. Voor het riviertype R8 is geen maatlat ontwikkeld omdat er geen betrouwbare beschrijving van de referentietoestand mogelijk was.

Zoute wateren

De macrofauna beoordeling voor kust- en overgangswateren, ook wel 'benthos' maatlat genoemd bestaat uit 3 ruimtelijke niveaus:

- § Niveau 1 : waterlichaam;
- § Niveau 2 : habitat;
- § Niveau 3 : gemeenschap binnen habitat.

Voor elk der ruimtelijke niveaus zijn er deelmaatlatten voor:

- § -dichtheid;
- § -biomassa;
- § -similariteit;
- § -aantal soorten.

De monitoring vindt plaats op een manier die nog niet goed is beschreven in de Richtlijnen Monitoring (v. Splunder et.al 2006). Deze monitoring en is een at random bemonstering in de relevante habitats.

De deelmaatlatten worden per niveau toegepast/uitgerekend en zo ontstaan 3 scores, voor elk niveau 1. De 3 scores worden ten slotte gewogen gemiddeld tot een eindscore voor het waterlichaam. Het is nog niet bekend wat de gewichten per deelmaatlat zijn.

Aggregatie

Zoete wateren

Macrofauna wordt op een of meerdere representatieve meetpunten in een waterlichaam bemonsterd. Voor de rapportage wordt echter één kwaliteitsoordeel voor een waterlichaam gebruikt. Hiervoor wordt één van de meetpunten aangewezen als meetlocatie. Voor de aggregatie van meetpunten naar meetlocatie moeten eerst EKR's per meetpunt berekend

worden. Daarna vindt aggregatie plaats. Hiervoor wordt het gewogen gemiddelde gebruikt, waarbij de meetpunten meewegen naar ratio van hun representativiteit voor het waterlichaam. Zie verder de toelichting in paragraaf 4.4.

Zoute wateren

In de meeste gevallen is bij zoute wateren voor macrofauna geen aggregatie nodig, omdat zoals hierboven is aangegeven al integraal wordt bemonsterd en waarbij een gewogen middelen van de drie deelmaatlatten plaatsvindt. In een enkel geval kan het voorkomen dat er meer meetlocaties in een waterlichaam liggen. In dat geval moet voor alle meetlocaties eerst de EKR's berekend worden. Daarna vindt gewogen middeling plaats waarbij de representativiteit van de locaties voor het waterlichaam bepalend zijn voor de gewichten.

VIS

Deelmaatlaten

Het biologisch kwaliteitselement vissen kent een aantal verschillende varianten van deelmaatlaten die afhankelijk van het watertype in verschillende combinaties worden gebruikt. In het algemeen bestaan de maatlaten uit één of meer deelmaatlaten voor soortensamenstelling en één of meer deelmaatlaten voor abundantie. In principe is er ook steeds een deelmaatlat voor leeftijdsopbouw, maar voor de meeste typen was het niet mogelijk deze betrouwbaar te formuleren wegens gebrek aan gegevens over de natuurlijke leeftijdsopbouw en wegens de te grote invloed van gebeurtenissen als droogte en dichtvriezen op deze deelmaatlat.

De deelmaatlaten voor zowel soortensamenstelling als voor abundantie zijn soms positieve, soms negatieve maatlaten en soms optimummaatlaten. Sommige deelmaatlaten wegen dubbel.

De deelmaatlaten voor soortensamenstelling beoordelen in de meeste gevallen het aantal (karakteristieke) soorten uit een ecologisch gilde, maar soms het totale aantal soorten. De deelmaatlaten voor abundantie beoordelen afhankelijk van het watertype het aantal exemplaren of de biomassa, meestal ook uitgesplitst naar ecologisch gilde. De deelmaatlaten voor leeftijdsopbouw beoordelen de verhouding tussen volwassen vis en jonge vis van één of meer typerende soorten.

*Aggregeren**Zoete wateren*

Bij vissen wordt –conform de monitoringsvoorschriften– tijdens de bemonstering al representatief gewerkt, zodat weging of aggregatie van de meetdata niet nodig is. Dit geldt voor de vismonitoring van de R- en M-typen. Bij de O-typen is soms weging van de meetdata nodig vanwege de enorme omvang van de waterlichamen. Dit is echter grotendeels al ondervangen doordat er gestratificeerd bemonsterd moet worden en de strata ongelijk van omvang mogen zijn maar gelijk in bemonsteringsinspanning.

De resultaten van de visbemonstering worden (ook als de bevissing niet op 1 dag plaatsvindt) bij elkaar in een lijst gezet waarbij per soort biomassa en aantallen wordt opgenomen. Afhankelijk van het type water worden in de beoordeling ofwel aantallen ofwel kilogrammen gebruikt. Deze aantallen en gewichten moeten gebaseerd zijn op een omschreven standaardbemonstering (zie lit. 1, 7 en 18). Dit levert impliciet één waarneming op, waarbij clustering dus niet meer relevant is. Van belang is verder dat de bemonsteringsinspanning van de Richtlijnen Monitoring (lit. 7) strikt wordt gevolgd omdat de maatlat gevoelig is voor de bemonsteringsinspanning; er wordt bij langer doorvissen meer vis gevangen en de score op de (deel)maatlaten kan daardoor hoger uitkomen. Voor de R-typen geldt een minimum voor het aantal exemplaren van de kenmerkende soorten (10 stuks). Bij een lager aantal wordt de bemonstering als niet betrouwbaar beschouwd en is geen beoordeling mogelijk.

Toetsen en beoordelen

Er zijn 6 verschillende rekenmethoden en totaal 18 verschillende deelmaatlatten die per methode verschillen; afhankelijk van de methode worden er 3 tot 8 deelmaatlatten gebruikt.

Er zijn 6 methoden voor het combineren van de deelmaatlatten. Deze worden hieronder besproken.

Methode 1 voor kleine rivieren (R4, R5, R6, R9, R10, R11, R12, R13, R14, R17, R18).

Het oordeel voor vissen wordt volgens deze methode bepaald door het gewogen gemiddelde van de scores voor acht deelmaatlatten. Daartoe worden de vissoorten in groepen van vergelijkbare omgevingseisen gerangschikt: gildes. De deelmaatlatten geven een oordeel over de soortensamenstelling én de abundantie van de vier gilden:

- § rheofiele soorten (stroominnend);
- § eurytope soorten (soorten zonder specifieke omgevingsvoorkeur);
- § soorten met migratie regionaal/zee;
- § soorten gevoelig voor habitatverstoring.

Bij de deelmaatlatten voor soortensamenstelling wordt het aantal soorten dat is aangemerkt als kenmerkend voor het watertype en behorend tot het gilde getoetst op aanwezigheid. In tegenstelling tot de deelmaatlatten voor abundantie worden dus niet alle soorten van het gilde in de berekening betrokken. Het oordeel wordt berekend uit een discreet verband tussen kwaliteit en het soortenaantal.

Bij de deelmaatlatten voor abundantie wordt het numerieke aandeel van de soorten behorend tot het gilde getoetst. Daartoe wordt het aantal vissen behorende tot het gilde gedeeld door het totaal aantal vissen en vermenigvuldigd met 100. In tegenstelling tot de deelmaatlatten voor soortensamenstelling worden alle soorten van het gilde in de berekening betrokken. Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het percentage.

Het eindoordeel wordt berekend door voor zowel de vier deelmaatlatten voor soortensamenstelling als de vier deelmaatlatten voor abundantie de volgende formule toe te passen.

$$\text{EKR (score)} = [(\text{rheofiel} + \text{eurytoop})/2 + (\text{migratie regionaal/zee}) + (\text{habitat gevoelig})]/3$$

De beide waarden voor EKR worden daarna gemiddeld.

Methode 2, grote rivieren (R7, R8 en R16).

Het oordeel voor vissen wordt volgens deze methode bepaald door het gewogen gemiddelde van de scores voor zes deelmaatlatten. Daartoe worden de vissoorten in groepen van vergelijkbare omgevingseisen gerangschikt: gildes. Deze deelmaatlatten geven een oordeel over het soortenaantal van drie gilden:

- § rheofiele soorten (stroominnend);
- § diadrome soorten (zout-zoet trekkende soorten);
- § limnofiele soorten (soorten van stilstaand plantenrijk water);
- § en een oordeel over de abundantie van twee gilden;
- § rheofiele soorten;
- § limnofiele soorten.

Bij de deelmaatlatten voor soortensamenstelling wordt het aantal soorten dat is aangemerkt als inheems en behorend tot het gilde getoetst op aanwezigheid. Het oordeel wordt berekend uit een discreet verband tussen kwaliteit en het soortenaantal. Als waarde voor EKR kan alleen het midden van een van de klassen worden behaald, en dat gebeurt als het daarvoor geldende minimum aantal wordt bereikt.

Bij de deelmaatlatten voor abundantie wordt het biomassa-aandeel van de soorten behorend tot het gilde getoetst. Daartoe wordt het aantal kilo's vis behorende tot het gilde gedeeld door het totaal aantal kilo's gevangen vis en vermenigvuldigd met 100. Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het percentage.

Het eindoordeel wordt berekend door de volgende formule toe te passen:

$$EKR = [(soorten\ diadroom+rheofiel+limnofiel)/3 + (abundantie\ rheofiel+limnofiel)/2] / 2$$

Methode 3, meren die niet zwak gebufferd, zuur of brak zijn (M5, M11, M14, M16, M17, M20, M21, M22, M23, M24, M25, M27, M28).

Het oordeel voor vissen wordt volgens deze methode bepaald door het gewogen gemiddelde van de scores voor zes deelmaatlatten: één voor soortenrijkdom, vier voor abundantie en één voor leeftijdsopbouw. Daartoe worden de vissoorten in groepen van vergelijkbare omgevingseisen gerangschikt: gildes.

Bij de deelmaatlat voor soortensamenstelling wordt het totaal aantal soorten dat is gevangen, getoetst. Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het soortenaantal.

Bij de deelmaatlatten voor abundantie wordt het biomassa-aandeel van soorten getoetst. Bij twee maatlatten is dat het aandeel van zeer bepalende soorten:

- § aandeel brasem in het totaal van de visgemeenschap;
- § aandeel baars en blankvoorn in alle eurytope (soorten zonder omgevingsvoorkeur) soorten;
- § bij de andere twee maatlatten is dat het aandeel van soorten die behorend tot het gilde;
- § plantenminnende vis in het totaal van de visgemeenschap;
- § zuurstoftolerante vis in het totaal van de visgemeenschap.

Daartoe wordt het aantal kilo's vis van de betreffende soorten of behorende tot het betreffende gilde gedeeld door het totaal aantal kilo's gevangen vis en vermenigvuldigd met 100. Het aandeel baars en blankvoorn wordt echter gedeeld door het totaal aantal kilo's soorten die behoren tot het gilde eurytope vis.

Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het percentage.

Bij de deelmaatlat voor leeftijdsopbouw wordt het aandeel bovenmaatse aal en snoekbaars in het totaal van deze soorten beoordeeld. Daartoe wordt het aantal kilo's bovenmaatse vis van deze soorten gedeeld door het totaal aantal kilo's van deze soorten en vermenigvuldigd met 100. Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het percentage.

Deze deelmaatlat wordt alleen toegepast bij watertype M21.

Het eindoordeel wordt berekend voor alle watertypen behalve M21 door de scores van de deelmaatlat voor soortensamenstelling en de vier deelmaatlaten voor abundantie te middelen. Bij M21 wordt ook de score voor de deelmaatlat leeftijdsopbouw mee gemiddeld en tellen de deelmaatlaten voor aandeel baars en blankvoorn en voor plantenminnende vis maar half zo zwaar mee als de andere deelmaatlaten.

Methode 4, zwak gebufferde plassen (M12 en M26).

Het oordeel voor vissen wordt volgens deze methode bepaald door de drie indices:

- § Aanwezigheid van vis;
- § Biomassa;
- § Aandeel exoten.

Het oordeel over de soortenrijkdom wordt uitgedrukt in de al dan niet aanwezigheid van vis. Afwezigheid geeft een beoordeling 'slecht' met een waarde voor score = 0,1, bij aanwezigheid van vis bepaalt het laagste oordeel van de overige indices de kwaliteit.

Het oordeel over de abundantie, uitgedrukt als totale biomassa wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen de kwaliteit en het aantal kilo's vis per ha.

Het aandeel exoten wordt uitgedrukt in het aantal kilo's vis van de betreffende soorten gedeeld door het totaal aantal kilo's gevangen vis en vermenigvuldigd met 100. Het oordeel voor het aandeel exoten wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en percentage.

Methode 5, brakke wateren (M30, M31 en M32)

Het oordeel voor vissen wordt volgens deze methode bepaald door het gemiddelde van de scores voor tien deelmaatlaten. Daartoe worden de vissoorten in groepen van vergelijkbare omgevingseisen gerangschikt: gildes. Deze deelmaatlaten betreffen een oordeel over zowel soortenaantal als abundantie-aandeel van vijf gilden in de visgemeenschap:

- § Soorten die door brakwatergebieden trekken (soorten die migreren tussen zoet en zout en het estuarium als trekroute gebruiken), CA);
- § Soorten die brakwater als habitat hebben (estuariene residente soorten, ER);
- § Soorten die een deel van hun leven in brakwater leven (marien juveniel + marien volwassen, MJ + MS);
- § Soorten van zoet water die een deel van hun leven in matig brak of licht brak water doorbrengen (Z1 + Z2);
- § Soorten van zoet, plantenrijk water die ook in zwak brak water kunnen voorkomen (Z3).

Bij de deelmaatlaten voor soortensamenstelling wordt het aantal soorten dat is aangemerkt als behorend tot het gilde getoetst op aanwezigheid. Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het soortenaantal.

Bij de deelmaatlaten voor abundantie wordt het aandeel van de soorten behorend tot het gilde getoetst. Daartoe wordt het aantal kilo's vis behorende tot het gilde gedeeld door het totaal aantal kilo's gevangen vis en vermenigvuldigd met 100.

Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het percentage. Het oordeel wordt berekend uit een geknikt lineair verband tussen kwaliteit en het percentage.

Het eindoordeel wordt berekend door de tien deelmaatlatten te middelen. Bij de typen M31 en M32 is het vijfde gilde (Z3) niet vertegenwoordigd en wordt niet berekend. Het eindoordeel is dan het gemiddelde van 8 deelmaatlatten.

Methode 6, overgangswateren (O2)

Het oordeel voor vissen wordt volgens deze methode bepaald door de laagste van de scores voor vier deelmaatlatten. Daartoe worden de vissoorten in groepen van vergelijkbare omgevingseisen gerangschikt: gildes. Deze deelmaatlatten betreffen een oordeel over het aantal soorten uit vier gilden:

- § Diadrome soorten;
- § Estuarien residente soorten;
- § Kinderkamersoorten;
- § Soorten seizoensgasten.

Bij deze deelmaatlatten wordt het aantal soorten dat is aangemerkt als behorend tot het gilde getoetst op aanwezigheid. Toetsing geschiedt aan de hand van een referentiewaarde. Hieruit wordt volgens een geknikt lineair verband de EKR score bepaald.

Het eindoordeel wordt bepaald door de laagste beoordeling van de vier deelmaatlatten. N.B. Deelmaatlatten voor abundantie en leeftijdsopbouw zijn inmiddels (juni 07) ook gereed en afgestemd met Duitsland.

BIJLAGE 5

Aanbevelingen voor meetgegevens buiten de officiële monitoringsprogramma's.

In dit protocol is er van uitgegaan dat alleen gegevens volgens de officiële monitoringsprogramma's gebruikt worden voor de rapportage. In de praktijk kunnen zich echter andere situaties voordoen:

- § Het officiële monitoringsprogramma wordt volgens een roulerend meetprogramma ingevuld;
- § Er wordt (veel) vaker gemeten dan volgens het officiële monitoringsprogramma;
- § Niet alle parameters van het officiële monitoringsprogramma worden gemeten.

In deze bijlage wordt aangegeven hoe met deze situaties kan worden omgegaan.

Roulerend meetprogramma

Officieel moeten de metingen in één jaar plaatsvinden. Dit heeft echter tot gevolg dat er een onevenredige druk op de monitoringsinspanning in dat jaar ligt. In de praktijk wordt het monitoringsprogramma daarom roulerend ingericht. De algemene aanbeveling daarbij is, om in ieder geval per waterlichaam wel alle metingen in één jaar te verrichten, dus alle chemische stoffen en alle biologische kwaliteitselementen. Waterlichamen kunnen dan in groepen worden ingedeeld en volgens een roulerend programma gemonitord worden, waarbij in elk jaar een andere groep waterlichamen aan de beurt is. Voor de rapportage kan per waterlichaam worden aangegeven van welk jaar de gegevens afkomstig zijn.

Meer gegevens beschikbaar

In de meeste gevallen zijn er (veel) meer meetgegevens dan volgens het officiële monitoringsprogramma beschikbaar. Voor andere doelen dan de KRW kan het nuttig zijn deze gegevens te gebruiken voor toetsing en beoordeling van de kwaliteit van het oppervlaktewater. Aanbevolen wordt daarvoor zoveel mogelijk de richtlijnen van dit protocol te gebruiken. Het protocol schiet dan echter op één punt tekort, namelijk de stap van het aggregeren. Omdat er volgens de officiële monitoringsprogramma's relatief weinig meetresultaten zijn, is de stap van het aggregeren van die gegevens relatief eenvoudig. Anders wordt het als er veel meer gegevens beschikbaar zijn, bijvoorbeeld van meer meetjaren en van meer waterlichamen binnen een cluster. In deze bijlage zijn richtlijnen gegeven voor het aggregeren van veel meetresultaten. Deze richtlijnen zijn dus niet van toepassing op de officiële KRW-meetprogramma's en rapportages!

Eén van de belangrijkste vraagpunten bij het aggregeren is, dat aggregatie kan plaatsvinden zowel in de ruimte (meerdere meetlocaties, meerdere waterlichamen) als in de tijd (meerdere meetjaren, meerdere meetdatums per jaar). De volgorde van aggregeren wordt belangrijk als niet overal even vaak gemeten is. In een pilot die voor het Waterschap Zuiderzeeland is uitgevoerd (lit. 5 en 6), wordt hier uitvoerig op ingegaan.

Een algemene richtlijn is, om altijd eerst per waterlichaam en per jaar te aggregeren. Daarna kan eventueel aggregatie van waterlichamen en aggregatie van jaren plaatsvinden. Er moet altijd gerekend worden met toetswaarden. Dit zijn getallen die vergeleken kunnen worden met normen, om met klassengrenzen op maatlatten. Voer dus niet eerst volledige

beoordelingen, want dan moeten beoordelingsresultaten (klassen) geaggregeerd worden, en daarbij gaat informatie verloren.

De richtlijnen voor het aggregeren van meetresultaten van fysisch-chemische parameters zijn:

- § Voor prioritaire stoffen, stoffen van de dochterraichtlijn 76/464 en de overige relevante stoffen moet eerst in de tijd worden geaggregeerd en daarna in de ruimte. Dit betekent dat van de beschikbare gegevens eerst de metingen per meetlocatie worden geaggregeerd. Dit levert per meetlocatie één nieuwe waarde. Vervolgens kunnen deze waarden van de meetlocaties geaggregeerd worden. Zoals in het protocol is aangegeven, wordt voor deze groep stoffen gewerkt met het rekenkundig gemiddelde. Dit moet gebruikt worden bij beide genoemde aggregatie-stappen;
- § Voor de algemeen fysisch-chemische parameters moet eerst in de ruimte worden geaggregeerd, en daarna in de tijd. Dit betekent dat van de beschikbare gegevens eerst alle waarnemingen van dezelfde maanden geaggregeerd moeten worden. Op deze wijze ontstaan nieuwe waarden voor elke maand, die afkomstig kunnen zijn van meerdere meetlocaties. Vervolgens vindt aggregatie in de tijd plaats: de maanden worden geaggregeerd tot een jaarwaarde. Bij deze stoffen wordt gewerkt met het 90-percentiel. Dit laatste moet echter alleen toegepast worden bij de tweede genoemde aggregatie-stap. Bij de eerste aggregatie-stap moet het rekenkundig gemiddelde gebruikt worden;
- § Bij volgende aggregatie-stappen (aggregatie van jaren en aggregatie van waterlichamen) wordt altijd gewerkt met het rekenkundig gemiddelde. De volgorde van aggregatie is daarbij niet van belang.

De richtlijnen voor het aggregeren van meetresultaten van biologische kwaliteitselementen zijn:

- § Voor fytoplankton: bepaal eerst per jaar en per meetlocatie de EKR volgens het protocol. Aggregeer eventueel daarna resultaten van meerdere jaren en meerdere meetpunten door het rekenkundig gemiddelde van de EKR's te berekenen;
- § Voor overige waterflora: gebruik alle meetresultaten om één set aan gegevens te verkrijgen. Dit betekent dat opnamen vooraf samengevoegd moeten worden, voordat de berekening van de EKR plaatsvindt. Hierbij kunnen meetresultaten van meerdere metingen gecombineerd worden, bij voorkeur van één waterlichaam en één jaar. Als er echter fundamentele redenen zijn om ook soortenlijsten afkomstig van meer waterlichamen en meer jaren te combineren, dan is dat ook toegestaan. Bereken pas daarna de EKR. Ten slotte kunnen EKR's verder door middeling geaggregeerd worden;
- § Voor macrofauna: Bereken altijd eerst de EKR voor elk individueel monster (= meetpunt). Aggregatie vindt daarna plaats door gewogen middeling van EKR's waarbij de gewichten gebaseerd zijn op de representativiteit van de meetpunten voor het waterlichaam. In feite wijkt dit niet af van de formele aggregatie. Ten slotte kunnen EKR's van meerdere waterlichamen en meerdere meetjaren gemiddeld worden;
- § Voor vissen. Combineer eerst alle beschikbare gegevens tot één nieuwe set aan gegevens. De gegevens moeten bij voorkeur afkomstig zijn van één waterlichaam en één meetjaar. Als er echter fundamentele redenen zijn om ook gegevens van verschillende waterlichamen en/of verschillende meetjaren te combineren, dan is dat ook toegestaan. Bereken daarna de EKR. Ten slotte kan aggregatie van EKR's plaatsvinden door rekenkundige middeling.

Ontbrekende gegevens

Ten slotte kan het in de praktijk voorkomen dat er van een bepaald kwaliteitselement of een bepaalde groep parameters gegevens ontbreken. Dit kan met name bij de biologische kwaliteitselementen voorkomen. Het gevolg kan zijn dat één (of meerdere) van de deelmaatlatten van het betreffende kwaliteitselement niet uitgerekend kan (kunnen) worden. De regel is, dat er dan geen officiële toetsing plaats kan vinden. Zeker bij deelmaatlatten waarbij integratie volgens het principe one out – all out geldt, levert toetsing bij het ontbreken van één van de deelmaatlatten gemiddeld een te optimistisch en dus verkeer beeld op.

Op dit moment ontbreekt bij het biologische kwaliteitselement “overige waterflora” één van de drie deelmaatlatten, namelijk die voor fytobenthos. Omdat bij het integreren van deze drie deelmaatlatten gewerkt wordt met een middeling, wordt voorlopig toegestaan de beoordeling van de overige waterflora te baseren op de twee resterende deelmaatlatten. Zodra een deelmaatlat voor fytobenthos beschikbaar is, zal ook die verplicht bij de beoordeling betrokken moeten worden. Het is dus verstandig om wel bemonsteringen van het fytobenthos uit te voeren.